

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθῇναις τῇ 29 Ἰουλίου 1922

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 129

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 2916 περὶ λειτουργίας τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνίων καὶ φορολογίας αὐτῶν. 1
Νόμος 2922 περὶ ἀγροτικοῦ νόμου. 2
Νόμος 2928 περὶ χορηγίας εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1922—23 πιστώσεων πρὸς ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου Ταμείου. 3

Βασιλικά διατάγματα

- Περὶ ἀναθέσεως τῆς ὑπηρεσίας ἐπιταγῶν εἰς τὸ τῆχ. καὶ τηλ. γραφεῖον Εὐδύλου (Ἰκαρίας). 4
Περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν ἐστρατευμένων σπουδαστῶν τῆς τελευταίας τάξεως τοῦ Β. Μ. Πολυτεχνείου. 5
Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἡμερησίων ἀποζημιώσεων τῶν διὰ Β. διαταγμάτων ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ κλπ. ἀποστελλομένων ἀξιωματικῶν κλπ. 6
Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν ἀπὸ 19 Ἰουνίου καὶ 7 Σεπτεμβρίου 1920 Β. διαταγμάτων περὶ κανονισμοῦ προσθέτου μισθοῦ εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ μονίμους διότους μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1923. 7

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ λειτουργίας τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνίων καὶ φορολογίας αὐτῶν.

Νόμος 2916

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθῇναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Παίγνια ἐν γένει.

Ἄρθρον 1.

1) Παίγνια, ἐφ' ὧν τὸ ἀποτέλεσμα ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς τύχης, θεωροῦνται κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ παρόντος νόμου ὡς τυχηρὰ παίγνια, τὰ δὲ ἐφ' ὧν τὸ ἀποτέλεσμα ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῆς τεχνικῆς δεξιότητος τοῦ παίκτη θεωροῦνται ὡς τεχνικὰ παίγνια.

2) Μικτὰ παίγνια, κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, θεωροῦνται τὰ ἐφ' ὧν τὸ ἀποτέλεσμα ἐξαρτᾶται κατὰ μείζονα λόγον ἐκ τῆς τύχης καὶ ἐν μέρει μόνον ἐκ τῆς τεχνικῆς δεξιότητος τοῦ παίκτη.

3) Διὰ Β. διατάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένου γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, θέλουσι κατανεμηθῇ τὰ διάφορα παίγνια εἰς ἐκάστην τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος δύνανται νὰ ἀπαγορευθῶσι καθολικῶς ὁρισμένου εἴδους τυχηρὰ παίγνια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων.

Ἄρθρον 2.

- 1) Τὰ τεχνικὰ καὶ μικτὰ παίγνια διενεργοῦνται ἐλευθέρως.
2) Πρὸ πάσης λειτουργίας τεχνικῶν ἢ μικτῶν παιγνίων ἐν δημοσίοις κέντροις, ἥτοι καφενείοις, ξενοδοχείοις, αἰθούσαις συλλόγων πάσης φύσεως ἢ ἐν ἄλλοις καταστήμασι προσπτοῖς εἰς τὸ καινὴν, ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς ἀρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἐκδιδόμενη ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν ἐν ἄρθροις 9 καὶ 11 ἀναφερομένων τελῶν καὶ ἀναγράφουσα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διπλοτύπου καὶ τὸ ποσὸν τοῦ καταβληθέντος τέλους. Ἡ ἄδεια τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς εἶνε ὑποχρεωτικὴ καὶ ἐν οἷς τόποις κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 11 τοῦ παρόντος νόμου οὐδὲν ἐπιβάλλεται τέλος διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων.

Ἄρθρον 3.

1) Αἱ ἄδειαι λειτουργίας τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων εἶναι προσωπικαί, παρεχόμεναι εἰς τοὺς διευθυντάς τῶν οἰκείων κέντρων ἢ τοὺς προέδρους τῶν οἰκείων Σωματείων, ἰσχύουσι δὲ δι' ἐν ἡμερολογιακὸν ἔτος (1 Ἰανουαρίου—31 Δεκεμβρίου).

2) Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἄδεια, ἰσχύει αὕτη διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον ὑπὲρ τοῦ συνεχίζοντος τὴν ἐπιχείρησιν κληρονόμου τοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τυχηρῶν παιγνίων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ τυχηρὰ παίγνια ἀπαγορεύονται ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐξαίρεσεων.

Ἄρθρον 5.

1) Ἡ λειτουργία τυχηρῶν παιγνίων ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς μόνον ἐν εἰδικαῖς Λέσχαις ἀποτελούσαις δημόσια κέντρα καὶ ἰδρυόμεναις ἐπὶ τούτῳ μόνον ἐκ λουτροπέλεσιν ἢ ἐν τόποις ἐξοχικαῖς θερινῆς ἢ χειμερινῆς ἀναψυχῆς, ἀπέχουσιν εἰκοσι τοὐλάχιστον χιλιόμετρα ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ ἐγκριμένου σχεδίου πόλεως.

2) Οἱ τύποι, ἐν οἷς ἐπιτρέπεται ἡ ἱδρυσις Λεσχῶν, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ τόπον καὶ τὰ ἐπιτρεπόμενα ἐν ταύταις παίγνια καθορίζονται, ἐφάπαξ μὲν διὰ τὸ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1923 χρονικὸν διάστημα, κατ' ἔτος δ' ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1924 καὶ ἐφεξῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

3) Ἡ ἄδεια λειτουργίας ἐκάστης Λέσχης παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν ἐν πλειοδοτικῷ διαγωνισμῷ ἀναδειχθέντα τελευταῖον πλειοδότην.

4) Τοῦ διαγωνισμοῦ δικαιούνται νὰ μετέχωσι μόνον Ἕλληνες πολῖται ἀπολαύοντες τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἔχοντες ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις ἢ νομίμως ἀπαλλαγέντες, μὴ καταδικασθέντες δ' εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἢ αὐτῶν δύο ἐτῶν δι' οἰονδήποτε ἀδίκημα ἢ εἰς

ποινήν φυλακίσεως τουλάχιστον ἐνὸς μηνὸς δι' ἀδικήματα κλοπῆς, φθορᾶς, τραυμάτων ἐκ προμελέτης, ἀντιστάσεως κατὰ τῆς ἀρχῆς ἢ εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἐν γένει διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 234—271, 371—440 τοῦ ποινικοῦ νόμου προβλεπόμενα ἀδικήματα ἢ διὰ πρᾶξιν συνεπαγμένην τὰς ποινὰς τοῦ παρόντος νόμου.

5) Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας υποβάλλονται εἰς τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφαινόμενον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ ταύτης, ἀνακοινεῖ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν πρὸς ἐκτέλεσιν. Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον δικαιούται νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς δημοπρασίας κατὰ πάσαν περίπτωσιν πρὸ πάσης ἐγκρίσεως. Ἡ ἀδεία παρέχεται εἰς τὸν πλειοδότην ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν υποβολῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

6) Ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας δεόν νὰ ὀρίζεται τὸ ἐλάχιστον ὄριον προσφορᾶς, ἢ ἐπὶ τῇ βᾶσει αὐτοῦ προκαταβληθησομένη ἐγγύησις καὶ τὸ ἀνώτατον καὶ κατώτατον ὄριον τοῦ ὑπὲρ τῆς Λέσχης δικαιώματος ἐπὶ τῶν παιζομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν χρηματικῶν ποσῶν.

7) Τὰ τῆς διεξαγωγῆς ἐν γένει τῶν δημοπρασιῶν θέλουσι κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 6.

1) Αἱ ἀδείαι εἶναι προσωπικαί, ἰσχύουσαι δι' ἐν ἔτος ἡμερολογίου. Ἐν τῇ ἀδείᾳ δεόν νὰ ἀναγράφωνται σαφῶς ὁ τόπος τῆς ἰδρύσεως καὶ ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς λειτουργίας τῆς Λέσχης καὶ τὰ ἐπιτρεπόμενα παίγνια.

2) Τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 4 τοῦ ἀρθροῦ 5 προσόντα ἀπαιτοῦνται καὶ δι' ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἐπισδήσαντες ὑπηρετοῦντας ἐν ταῖς Λέσχαις τυχηρῶν παιγνίων.

3) Αἱ Λέσχαι τυχηρῶν παιγνίων, ἐν αἷς λειτουργοῦσι καὶ μικτὰ ἢ τεχνικὰ παίγνια καταβάλλουσι καὶ τὸ διὰ τὰ παίγνια ταῦτα κεκαυνομένην τέλος, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν ἀρθρ. 9 καὶ 11 τοῦ παρόντος νόμου, ὀριζόμενον πάντως ἴσον πρὸς τὴν τῆς πρώτης κλάσεως Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 7.

1) Εἰς τοὺς διὰ συμβάσεως ἀναδεικνυμένους ἀναδόχους πολυετοῦς ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων ἰαματικῶν πηγῶν ἢ τόπων θερμῆς ἢ χερμερινῆς ἀναψυχῆς, δύναται νὰ χορηγηθῇ κατ'ἐπὶν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς εἰρημένης συμβάσεως τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἰδρύσεως Λεσχῶν τυχηρῶν παιγνίων ἐντὸς τοῦ παραχωρουμένου πρὸς ἐκμετάλλευσιν χώρου καὶ τῆς διὰ συμβάσεως καθορισθεῖσας περὶ τούτων περιφερικῆς ζώνης.

2) Αἱ ἀδείαι αὗται ἰσχύουσι δι' ὃν χρόνον καὶ ἡ παραχωρηθεῖσα καθολικὴ ἐκμετάλλευσις.

3) Οἱ σύμφωνοι συμβαλλόμενοι ἰδιῶται ἢ εταιρεῖαι ἀπαλλασσονται μὲν τῶν ἐν ἀρθρῳ 9 καὶ 11 ὀριζομένων τελῶν ἀδείας, υποβάλλονται ὅμως εἰς τὴν ἐν τῷ ἀρθρῳ 14 ὀριζομένην φορολογίαν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων.

4) Ἐν ᾧ χώρῳ λειτουργοῦσι ταιαύτης φύσεως Λέσχαι ἀπαγορεύεται ἡ λειτουργία πάσης ἄλλης Λέσχης τυχηρῶν παιγνίων, αἱ δὲ τυχεῖς ὑφιστάμεναι ἀδείαι θέλουσι λήξαι κανονικῶς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ εἰς τὰς Λέσχας ἢ τὰς αἰθούσας τυχηρῶν παιγνίων εἰσάδοις ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀνηλίκους, τοὺς σπουδαστάς, τοὺς κληρικούς, τοὺς δημοσίους καὶ δημοτικούς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἀξιωματικούς τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Αἱ ἀπαγορεύσεις δύναται νὰ ἐπεκταθῶσι διὰ Β. διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φορολογία τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνίων, ὡς καὶ τῶν Λεσχῶν.

Ἄρθρον 9.

1) Ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν κέντρων, ἐν οἷς λειτουργοῦσι τὰ ἐν ἀρθροῖς 1 καὶ 2 ἀναφερόμενα τεχνικὰ παίγνια ἐτήσιον τέλος

ἀδείας ὀριζόμενον κατὰ τρεῖς τάξεις ὡς ἐξῆς : Διὰ τὴν πρῶτην εἰς δραχμὰς χιλίας (1000), διὰ τὴν δευτέραν εἰς δραχμὰς τριακασίας (300) καὶ διὰ τὴν τρίτην εἰς δραχμὰς εκατῶν (100). Ἐν κόμαις δ' ἔχουσας πληθυσμὸν κάτω τῶν χιλίων κατοίκων οὐδὲν καταβάλλεται τέλος.

2) Διὰ τὰ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ τοῖς προαστεῖοις αὐτῶν, ταῖς λουτροπόλεσι καθὼς καὶ ἐν ἄλλοις ὑπὸ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὀριζομένοις τόποις θερμῆς ἢ χερμερινῆς ἀναψυχῆς λειτουργοῦντα κέντρα, τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τέλος διπλασιάζεται.

3) Τὰ προάστεια θεωροῦνται ἀποτελοῦντα συνέχειαν τῆς πόλεως.

Ἄρθρον 10.

1) Πάντα τὰ ἐν ἐκάστῃ πόλει ἢ ἄλλῳ τόπῳ λειτουργοῦντα κέντρα τεχνικῶν παιγνίων κατατάσσονται ἀναλόγως τοῦ κλίματος τῶν ἐργασιῶν τῶν εἰς μίαν τῶν ἐν ἀρθρῳ 9 παρὰ γρ. 1 ἀναφερομένων τάξεων, ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς πρωτοδίκου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας, ὡς προέδρου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Ἐνθα δὲν ἐδρεύει Πρωτοδικεῖον, ἀντὶ τοῦ πρωτοδίκου μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης.

Τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ὡς εἰσηγητῆς ἄνευ ψήφου ὁ προϊστάμενος τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

2) Κατὰ τῆς εἰς τὴν πρῶτην τάξιν κατατάξεως κέντρου τινὸς ἐπιτρέπεται ἔνστασις ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιδιδόμενη εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφεσρον διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, καὶ ἐκδικαζομένη ἀνεκκλητῶς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 16 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὡς Διοικητικοῦ Δικαστηρίου.

Ὁμοία ἔνστασις ἐπιτρέπεται ἐκ μέρους τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Ἀστυνομικοῦ, καὶνοποιομένη ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν φορολογούμενον διὰ τὴν εἰς τὰς δύο κατωτέρας τάξεις κατατάξιν κέντρου τινός.

Ἄρθρον 11.

1) Τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 9 παρὰ γρ. 1 ἐτήσιον τέλος δεκαπλασιάζομενον ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν κέντρων ἐν οἷς λειτουργοῦσι μικτὰ παίγνια. Ἐν κόμαις ἔχουσας πληθυσμὸν κάτω τῶν χιλίων κατοίκων οὐδὲν τέλος καταβάλλεται. Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ διὰ ταῦτα πάσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορώσαι τὰ τῶν τεχνικῶν παιγνίων κέντρα.

2) Δι' ὅσα κέντρα λειτουργοῦσι τεχνικὰ ἅμα καὶ μικτὰ παίγνια καταβάλλεται τὸ προσήκον τέλος ἀδείας δι' ἐκατέραν τῶν κατηγοριῶν παιγνίων.

3) Εἰς σωματεῖα, ἔχοντα ἀποδεδειγμένως κοινωφελῆ ἢ ψυχγωγικὸν σκοπὸν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, νὰ χορηγῇ ἀπ' εὐθείας ἀδειαν λειτουργίας τεχνικῶν ἢ μικτῶν παιγνίων εἴτε ἐφάπαξ εἴτε δι' ὀρισμένην χρονικὴν περίοδον ἐπὶ τῇ κατ' ἔτος καταβολῇ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλους ἀδείας, εἴ δὲ καὶ νὰ ἀπαλλάσῃ ταῦτα τῆς Ἀστυνομικῆς ἀδείας, ὡς καὶ τῆς φορολογίας.

Ἄρθρον 12.

Τὸ κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἀρθρα τέλος ὀφείλεται εἰς ὁλόκληρον, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως ἢ τῆς λήξεως τῆς λειτουργίας τοῦ κέντρου.

Ἄρθρον 13.

1) Διὰ Β. Διατάγματος μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τὴν ἐκάστην εἰσάδον εἰς πάσας τὰς Λέσχας ἢ αἰθούσας τυχηρῶν παιγνίων ἢ εἰς κατηγορίας τινὰς ἐκ τούτων καταβολὴ τέλους εἰσόδου μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν (100).

2) Διὰ τὰς δυνάμεις τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 7 εἰδικῶν συμβάσεων λειτουργούσας Λέσχας τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τέλος εἰσόδου κανονίζεται διὰ τῆς οἰκείας συμβάσεως.

3) Επιτρέπεται ἵνα διὰ Β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καθορίζηται ἴδιος τύπος παιγνιοχάρτων πρὸς χρήσιν ἀποκλειστικῶς τῶν λεσχῶν τυχηρῶν παιγνίων καὶ ἡ τιμὴ αὐτῶν, ἀπαγορευομένης τῆς χρήσεώς των ἐν ἄλλοις κέντροις ἐπὶ ποινῇ κατασχέσεως αὐτῶν καὶ προστίμου μέχρι δραχμῶν 500 ἐπιβαλλομένου ἀνεκκλητῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου.

4) Τὸ τέταρτον τοῦ προστίμου τούτου ἀποδίδεται μετὰ τὴν εἰσπραξιν εἰς τὸν καταγγέλλοντα ἢ κατασχόντα ἰδιώτην ἢ δημοσίον ὑπάλληλον ἢ ἀστυνομικὸν ὄργανον.

Ἄρθρον 14.

1) Ἐπιβάλλεται ὁὅρος 50 ο/ο ἐπὶ τῶν ἡμερησίων ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῶν λεσχῶν τυχηρῶν παιγνίων, ὀριζόμενος ὡς ἑξῆς :

α') Ἐπὶ μὲν τῶν διὰ παιγνιοχάρτων παιγνίων, ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀκαθαρίστων δικαιωμάτων τοῦ ἰδιοκτῆτου τῆς λέσχης ἄνευ τινὸς ἐκπτώσεως.

β') Ἐπὶ δὲ τῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς λέσχης διεξαγομένων ἄλλων παιγνίων ἐπὶ τοῦ εἰς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτῆτου ἀπομένοντος συνολικοῦ ποσοῦ ἐκ τῶν καθ' ἕκαστον δεκαπενθήμερον συνολικῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων.

2) Διὰ Β. διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν θέλουσι καθορισθῇ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ τρόπου τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένου φόρου.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τοὺς τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων τελῶν καὶ φόρου ἐντεταλμένους δημοσίους ὑπαλλήλους, ἢ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ παρέχῃ ἀμελητὶ πᾶσαν συνδρομὴν περὶ τῆς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. Ἄλλως ὑπὸκειται εἰς τὴν ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος πειθαρχικὴν καὶ ποινικὴν δίωξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Λεσχῶν.

Ἄρθρον 16.

1) Συστᾶται παρὰ τῶ Ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Λεσχῶν, ἀπαρτιζόμενον ἐκ :

1. Τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς προέδρου.

2. Τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν.

3. Τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου.

7. Τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἑνῶν καὶ Ἐκθέσεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

5. Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

6. Τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἑνῶν καὶ Ἐκθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

8. Τοῦ γρηματάρχου τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

9) Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Ἑνῶν καὶ Ἐκθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν νομίμων οὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

Τὴν Πρόεδρον τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, ἀπέντα ἢ κωλύμενον, ἀναπληροῖ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐν ἰσοβαθείᾳ ἀρχαιότερος τῶν λοιπῶν μετεσχόντων τούτου δημοσίων λειτουργῶν.

2) Τὸ Συμβούλιον τοῦτο εὐρίσκεται ἐν ἰσότητι παρόντων ἐξ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζει δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του.

3) Ὡς γοαμματεὺς τοῦ Συμβουλίου διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τῶν Εἰσαγγετῶν ἢ Γραμματέων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου.

4) Τὰ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ τηρησόμενης διοικητικῆς διαδικασίας, ὡς καὶ τὰ τῆς ἀμειβῆς

τοῦ ἀνωτέρου Συμβουλίου ὀρισθῇσονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐνταχένου νὰ ὀρίσῃ καὶ ἄλλα θέματα, πρὸς τοῖς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζομένοις, ἐφ' ὧν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις ἢ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 17.

1) Εἰς τοὺς ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας συμφῶνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 2 ἐπιτρέποντας ἐν τοῖς Καταστήμασιν αὐτῶν τὴν λειτουργίαν τεχνικῶν ἢ μικτῶν παιγνίων, ἐπιβάλλεται ἀνεκκλητῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, πρόσθετον τέλος ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον καὶ ἐν ὑποτροπῇ πρὸς τὸ ἑξαπλάσιον τοῦ τέλους, ὅπερ ὑπερθεοῦντο νὰ καταβάλωσι.

2) Οἱ ἄνευ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 εἰδικῆς ἀδείας ἐκμεταλλευσόμενοι ἢ διευθύνοντες κέντρα, ἐνθα λειτουργοῦσι τυχηρὰ παίγνια, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 10,000 μέχρι 50,000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι 5 ἐτῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 20,000—100,000 δραχμ. καὶ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ὡς καὶ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων μέχρι 5 ἐτῶν.

Τὸ Δικαστήριον διατάσσει ἐπίσης τὴν δήμευσιν τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τοῦ παραβάτου, ὡς καὶ τὴν μέχρι τριμήνου καὶ ἐν ὑποτροπῇ μέχρις ἑξαμήνου ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ δημοσίου κέντρου. Τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην δύναται μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου νὰ διατάξῃ προσωρινῶς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, τῇ προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ αἰτήσιν τῆς Ἀστυνομικῆς ἢ Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν δὲν ἀναστέλλεται ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων.

3) Εἰς τὰς ποινὰς τῆς πρώτης παραγράφου ὑπόκεινται οἱ Διευθυνταὶ κέντρων τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων, εἰς δὲ τὰς ποινὰς τῆς δευτέρας παραγράφου οἱ Διευθυνταὶ κέντρων τυχηρῶν παιγνίων, ἐὰν ἤθελον παρεμποδίσει εἰς τοὺς ἐπὶ ταύτῃ εἰδικῶς ἐντεταλμένους δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὅργανα τῆς δημοσίας δυνάμεως τὴν εἰς αὐτὰ εἴσοδον ἢ δὲν ἤθελον ἐπιδείξει εἰς τοὺς τὴν ἄδειάν των, οἱ δὲ Διευθυνταὶ Λεσχῶν καὶ ἐὰν δὲν ἤθελον ἐπιδείξει τὰ βιβλία των ἢ δὲν ἤθελον ἐπιτρέψει τὴν συμπαραστάσιν των πρὸς ἑλεγχόν των εἰσπράξεων των.

4) Αἱ ποιναὶ τῆς δευτέρας παραγράφου ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς κατὰ συνθήκειν ἢ κατ' ἐπαγγέλμα παρέχοντας ἄσυλον εἰς παίκτης τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαγορευομένων τυχηρῶν παιγνίων.

5) Οἱ ἐπ' αὐτοφῶρῳ συλλαμβανόμενοι παίκτηι τυχηρῶν παιγνίων ἕως τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρεπομένων λεσχῶν τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 200 μέχρι 1000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500 ἕως 5000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

6) Ἐφ' ὅσον τὰ παίγνια, τὰ καθοριζόμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 4 λειτουργοῦσιν ἐν αἰθούσαις συλλόγων οἰασθήποτε φύσεως, αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια ποινὰ ἐπιβάλλονται εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ οἴκτου διοικητικοῦ συμβουλίου, ἕκαστον λαμβανόμενον χωριστῶς. Διὰ τῆς αὐτῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἀπαγγέλλεται ἡ ἐκπτώσις τῶν συμβούλων ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν καὶ ἡ διαγραφή τῶν καταδικασθέντων μελῶν ἀπὸ τοῦ μητρώου τοῦ σωματείου.

Ἡ διάλυσις τοῦ σωματείου δύναται ν' ἀπαγγελλῇ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῇ αἰτήσιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

7) Οἱ παραβάται τοῦ ἄρθρου 8 τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἴσης πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἐν ἄρθρῳ 13 ὀριζομένου τέλους εἰσόδου.

Ἄρθρον 18.

1) Οἱ παραβάται τῶν ποινικῶν διατάξεων τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ εἰσάγονται εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ

ἀρμοδίου πλημμελειοδικείου ἄνευ προανακρίσεως δι' ἀπ' ἐν-
θέλειας κλήσεως μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης
καὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μηνύσεως ἢ τῆς ἐπ' αὐτοφώρῳ
συλληψέως.

Ἄν οὗτοι συλληφθῶσι κατὰ τὰ ἄρθρα 158 καὶ 209 τῆς Ποι-
νικῆς Δικονομίας, περὶ τῶν μετὰ τῆς προσήκουσας ἐκθέ-
σεως ἐντὸς 24 ὥρων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως, ὅ-
τις ἐπιδίδει αὐτοῖς παραχρῆμα τὴν κλήσιν.

2) Τῇ δικαστηρίῳ δύναται τῇ αἰτήσῃ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ
τοῦ κατηγορουμένου, ὑπαρχόντων εὐσιωδῶν λόγων, νὰ διατάξῃ
τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως, ἐπὶ μὲν τῶν
συμπερίεχοντων κατὰ τὴν πρώτην δικήσιμον μετὰ παρέλ-
ευσιν δέκα ἡμερῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐκδικαζομένων
πράξεων μετὰ παρέλευσιν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναβολῆς
καὶ ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης κατ' ἀμφοτέρως τὰς πε-
ριπτώσεις.

Δυστέρᾳ ἀναβολῆς ἀπαγορεύεται.

Διατρεχίστης τῆς ἀναβολῆς ἔνεκα τῆς ἀπουσίας τῶν μαρ-
τύρων, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως διατάσσεται ἡ σύλληψις καὶ
ἡ βίαία προσχωρήσῃ τῶν ἀπουσιασάντων μαρτύρων.

Ἄρθρον 19.

1) Ἡ μετ' ἐπιβολὴν δύο πινῶν λόγῳ παραβάσεως τῶν
διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου νὰ παρὰ τὰς ἀποτελεῖ λόγον
ἄρσεως τῆς ἀδείας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου
ἄνευ ἀξιώσεως τινος οἰαζόμενος ἀποζημιώσεως οὐδὲ
προσφυγῆς εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

2) Ἐπὶ καταδίκης κατὰ τὸν παρόντα νόμον δὲν ἐφαρμόζονται
αἱ περὶ μετατροπῆς πινῶν εἰς χρηματικάς, ὡς καὶ αἱ περὶ
ἀναστολῆς ἐκτελέσεως καὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως δι' ἐγγυή-
σεως διατάξεις τῶν οἰκείων νόμων.

Ἄρθρον 20.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 17 παρὰ γρ. 3 ἀναγραφόμεναι ποιναὶ ἐφαρμό-
ζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 προνομικῶν Λεσχῶν.

Ἄρθρον 21.

Ἐπὶ γραπτῇ ἢ προφορικῇ μηνύσει τῶν ἀστυνομικῶν ὀργά-
νων ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχήν, ἐν αἷς δὲ πό-
λεσι δὲν ἔδρῳσι τοιαύτη, εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ὅπως ἐν συμ-
πράξει μετὰ τῆς Ἀστυνομίας ἐνεργήσῃ ἐν παντὶ καιρῷ ἔρευ-
ναν εἰς τόπους ἰδιωτικῶν συναθροίσεως, ἐνθα κατὰ συνήθειαν
ἢ κατ' ἐπάγγελμα διενεργοῦνται τυχερὰ παίγνια, πρὸς ἀνα-
κάλυψιν παραβάσεων τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 22.

Δημόσιοι λειτουργοὶ ἢ ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς ἢ θαλάσσης
ροτιῶντες ὅπως δῆποτε εἰς λέσχας ἢ αἰθούσας τυχερῶν παι-
γνιδίων, θεωροῦνται, πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ἐδασ. 7 ποι-
νικὴ διώξει, ἔνοχοι ἀναξιοπροσέως συμπεριφορᾶς, τιμωρούμε-
νοι κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν οἰκείων νόμων ἐκείνης ὑπηρεσίας ἀνα-
γραφόμενας πειθαρχικὰς διατάξεις.

Ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, φοιτῶντες παρὰ τὴν διὰ Β. Διατά-
γματος περὶ τούτου ἀπαγορεύσιν ὅπως δῆποτε εἰς λέσχας ἢ
αἰθούσας τυχερῶν παιγνίων, δύναται νὰ ἀπολυθῶσιν ὑπὸ τῶν
προϋεταμένων αὐτῶν ἄνευ τηρήσεως τῶν νομίμων προθεσμιῶν
εἰδοποιήσεως.

Παραρτάται.

Ἄρθρον 23.

Τὰ ἀδικήματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου πα-
ραγράφονται μετὰ παρέλευσιν ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς
τελέσεως αὐτῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν δύναται λόγῳ νομί-
μων διακοπῶν καὶ παραγραφῆς νὰ ἐπεκταθῇ πέραν τῶν δέκα
ἐκτὼ μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

1) Ὁ τρόπος καθ' ὃν κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ
νυκτὸς θὰ διεκτελεσθῇ ὁ ἐλέγχος ἐκ μέρους τοῦ Κράτους διὰ
τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν Λεσχῶν τυχερῶν παιγνίων

καὶ λοιπῶν δημοσίων κέντρων, ἐνθα λειτουργοῦσι παίγνια, καὶ
τὴν ἐν αὐταῖς τηρήσιν τῆς τάξεως θέλει κανονισθῇ διὰ Β.
Διατάγματος ἐκδιδόμενου πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσω-
τερικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

2) Ὡς αὐτῶς διὰ Β. Δ. θέλουσι κανονισθῇ λεπτομερέστερον
τὰ τοῦ ἐλέγχου πρὸς βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν κατὰ τὸν
παρόντα νόμον ἐπιβαλλομένων τελῶν καὶ φόρου.

3) Εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξί-
ν των τελῶν καὶ φόρου δημοσίους ὑπάλληλους, ὡς καὶ εἰς τὰ
ἐπίσης ἐντεταλμένα ὄργανα τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς παρέ-
χεται ἐπίθρα μέχρι τοῦ ἡμίσεος μισθοῦ κατ' ἀπόλυτον κρίσιν
τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 25.

1) Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρ-
μοδιότητα τοῦ τμήματος Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων τοῦ Ὑ-
πουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, παρ' ἣ διορίζονται προσθέτως
διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἰς Εἰρηγητὴ καὶ εἰς γραφεὺς ἐκ
τοῦ κλάδου τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Ἑσωτερικῶν.

2) Παρ' ἐκαστῇ Ἀστυνομικῇ Διευθύνσει θέλει καταρτισθῇ ει-
δικὴ ὑπηρεσία ἐπιτηρήσεως λεσχῶν τυχερῶν καὶ μὴ παίγνιων,
ὑπαγομένη ἀποκλειστικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ
παρόντος νόμου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Τμήματος τῆς Ἀστυ-
νομίας τῶν Πόλεων.

3) Ὡς αὐτῶς παρ' ἐκαστῇ Οἰκονομικῇ Ἐφορεῖᾳ θέλει κα-
ταρτίσθαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικὴ ὑπηρε-
σία ἐλέγχου τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τῶν κατὰ τὸν
παρόντα νόμον ἐπιβαλλομένων τελῶν καὶ φόρου.

Ἄρθρον 26.

Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀναγκαῖουσαι δα-
πάναι, ἰδίᾳ διὰ τὴν ἀποζημιώσιν τῶν ἀσχομένων τὸν κατὰ τὸ
ἄρθρον 24 ἐλέγχον καὶ τῶν μελῶν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβου-
λίου ἀναγράφονται ὑπὸ ἴδιον Κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ
τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ χορηγηθῶσι ποσοστὰ ἐκ
τῶν διὰ παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 17 εἰσπραττομένων προσθέ-
των τελῶν, χρηματικῶν πινῶν καὶ προστίμων ὑπὲρ τῶν ἐνε-
ργούντων τὸν ἐλέγχον ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ διοικητικῶν
καὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ἢ ὑπὲρ τῶν καταγγελλόντων τὰς
κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο παραβάσεις. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα δὲν δύ-
ναι νὰ ὑπερβῶσι τὸ 1)3 τῶν εἰσπραττομένων.

Ἄρθρον 27.

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσπράξεις μετ' ἀφαίρεσιν τῶν
δαπανῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐλέγχου τῶν Λεσχῶν τυχερῶν παι-
γνίων καὶ διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμ-
βουλίου, διατίθενται πρὸς τεχνητάς καὶ διαρκεῖς ἐνίσχυσιν ει-
δικῶς ταμείου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμεῖον Γραμμάτων καὶ Καλῶν
Τεχνῶν». Σκοπὸς τούτου ἔσται ἡ ἱδρύσις τοῦ Ἑθνικοῦ δραματικοῦ
καὶ μελοδραματικοῦ θεάτρου, ἢ ἐνίσχυσις τοῦ μουσικοῦ αἰσθημά-
τος καὶ τῶν μουσικῶν σπουδῶν, ἢ ἐνίσχυσις τῆς νεωτέρας καὶ
συγχρόνου Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας, ἢ ἐνίσχυσις τῆς Ἑθνικῆς
Πινυκοθήκης, τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν
ἐν γένει καθ' ἅπαν τὴν γῶραν. Μέχρις οὗ εἰδικὸς νόμος καθο-
ρίσῃ τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου τούτου, τὴν διοίκησιν καὶ
τὴν διάθεσιν τῶν πόρων τοῦ θὰ διέπῃ πένταμηνος ἐπιτροπῆς
διοριζομένη διὰ Β. Δ. τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἑσω-
τερικῶν καὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπα-
δεύσεως. Διὰ Β. Δ. ἐγκριθήσεται ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Ταμείου
Καλῶν Τεχνῶν καὶ αἱ ἐν γένει λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας
τοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 28.

1) Ἐξαιρετικῶς μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1924 δύναται νὰ
ἰδρυθῶσιν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Λέσχαι ἐν τόποις ἐξοχικοῖς,
θερινῇς ἢ χειμερινῇς διαμονῆς, καί μενόντις εἰς ἀπόστασιν ἐν-

γυτέραν τῶν εἴκοσι χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ ἐγκριμένου σχεδίου πόλεως.

2) Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου λειτουργοῦντα κέντρα τεχνικῶν καὶ μικτῶν παιγνίων οἱ ἐκμεταλλευόμενοι ταῦτα ὑποχρεοῦνται ἵνα ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐφοδιασθῶσι διὰ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἀδείας ἰσχυοῦσῃς μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922, καταβάλλωσι δὲ τὸ ἥμισυ τῶν ἐν ἄρθροισι 9 καὶ 11 ὀριζομένων τελῶν.

3) Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου αἱ κατὰ τοῦτον χορηγηθήσονται ἀδειαι λειτουργίας Λεσχῶν ἰσχύουσι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1923.

4) Ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον διὰ τὸ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 χρονικὸν διάστημα, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, μετὰ συμφωνίαν γινωμοδοτικῆς τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, καταρτιζομένην διὰ παμψηφείας τῶν μελῶν του, δύναται νὰ χορηγήσῃ, ἐν οἷς τόποις ἐπιτρέπησεται ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἱδρύσῃς Λεσχῶν τυχηρῶν παιγνίων, τὴν ἀδειαν τῆς ἀνευ πλειστηριασμοῦ λειτουργίας ἀριθμοῦ προσθέτων Λεσχῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον ἰσαριθμῶν κατὰ τόπον πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἱδρυθησάμενας, ὡς ἐπίσης τὴν ἀδειαν λειτουργίας ταιούτων Λεσχῶν ἐν τοῖς προαστείοις Ἀθηνῶν μέχρι δέκα πέντε κατ' ἀνώτατον ὅρον.

Αἱ ἀδειαι αὗται δύνανται νὰ χορηγηθῶσι μόνον εἰς Λέσχας λειτουργούσας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, ὡς σωματεία, κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἀποκλείονται δὲ τῶν ἀδειῶν τούτων αἱ Λέσχαι, ὧν οἱ κατὰ τὸν νόμον περὶ σωματείων προϋστάμενοι ἢ ἄλλως οἱ διευθύνται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ παρενθέντων προσώπων ἔλαβον ἀδειαν ἱδρύσεως Λέσχης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 ἢ μετέσχον τοῦ κατὰ ταύτας πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ ἢ στεροῦνται τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 5 ἰδιοτήτων ἢ ὑπέπεσον εἰς τὰς κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις καθοριζόμενας παραβάσεις ἢ ἐν γένει ἑξακριβρίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὡς ἀκατάλληλοι διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς χορήγησιν ταιούτης ἀδείας.

Αἱ ἀδειαι αὗται δύνανται νὰ χορηγηθῶσιν ἐφόπῳ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβάλλομένη ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 5 ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν πρακτικῶν τῶν ἐνεργηθησομένων κατὰ τὰς διατάξεις αὐτῶν δημοπρασιῶν. Τὴν μεταξὺ τῶν αἰτούντων προτίμησιν ὀρίζει τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, δικαιούμενον νὰ ἐνεργήσῃ καὶ πλειοδοτικὸν διαγωνισμόν μόνον μεταξὺ αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἐπὶ τῶν Λεσχῶν τούτων ἀντὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 14 φορολογικῶν διατάξεων ἐπιβάλλεται ὁδὸς δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων κατὰ Λέσχην, τοῦ τρόπου τῆς βεβαίωσιν καὶ καταβολῆς του ὁρισθησομένου διὰ Β. Διατάγματος.

5) Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 χρονικὸν διάστημα ἐπιτρέπεται ἵνα ἡ ἀδειὰ λειτουργίας τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 προβλεπομένων Λεσχῶν χορηγηθῇ ἀνευ δημοπρασίας εἰς τὰς ἐν τοῖς τόποις τούτοις λειτουργούσας ἤδη Λέσχας ἐπὶ καταβολῇ παρ' ἐκάστης τούτων διὰ τέλους ἀδείας δραχμῶν ἑκατὴν χιλιάδων κατὰ τὸν διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθησομένον τρόπον βεβαίωσιν καὶ καταβολῆς τοῦ τέλους τούτου.

Ἄν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἤδη λειτουργουσῶν κατὰ τόπον Λεσχῶν τούτων εἶνε ὑπέρτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χορηγηθησομένων κατὰ τόπον ἀδειῶν, τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐνεργήσῃ πλειοδοτικὸν διαγωνισμόν πρὸς διέθεσιν τῶν ἀδειῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν λειτουργουσῶν Λεσχῶν.

Περὶ πάντων τούτων ἀποφάνεται τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, ἢ δὲ ἀπόφασίς του εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν.

6) Αἱ ἤδη ὡς σωματεία λειτουργοῦσαι ἐντὸς τῶν πόλεων Λεσχαι τυχηρῶν παιγνίων θέλουσι κλεισθῇ ἐντὸς προθεσμίας

ὁρισθησομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς πλήρους ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 685 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 30.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, κανονίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος παθήσεται ἐν ἰσχύϊ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Β. διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Ι' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῶ διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. Πρωτοπαπαδάκης

Τὰ Μέλη

Γ. Μπαλτατζῆς, Α. Γούναρης, Ν. Στράτος, Κ. Πολυγένης, Ε. Λαδόπουλος, Α. Κ. Ραῦφος, Ε. Στρατηγός, Μ. Γούδας, Μ. Θεοδωρίδης, Ν. Θεοτόκης, Ι. Λεωνίδας, Γ. Μερκούρης.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Α. Γούναρης

(2)

Περὶ ἀγροτικοῦ νόμου.

Νόμος 2922

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάξομεν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Σκοπὸς

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους γεωργικῇ ἐγκατάστασις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἰς ἀγροτικὰ κτήματα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἱδρύματα ἢ μονὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰ, ἀναγκαστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἀπαλλοτριούμενα.

Ἀπαλλοτριωτέα κτήματα

Ἄρθρον 2.

1. Πάντα τὰ μορτικῶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καλλιεργούμενα κτήματα δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθῶσιν.

α') Ἐν τῷ Νομῷ Τρικινάων ὁλοκληρωτικῶς ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 κληρούχων κατὰ τὴν ὀριζομένην ἐν αὐτῷ ἐσιράν.

Ἐν τῷ Νομῷ Φλωρίνης ἐφαρμόζεται ἡ αὐτὴ διάταξις μὲ

τὴν διαφορὰν, ὅτι κατὰ πρῶτον ἀποχωρίζονται ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν 200 στρεμμάτα ἀν εἶνε γεωργὸς αὐτοκαλλιεργῶν, 100 δέ, ἀν δὲν εἶνε τοιοῦτος.

β') Ἐν τῷ Νομῷ Λαρίσης, Πέλλης, Ἰωαννίνων, Πρεβέζης, Ἀρτης καὶ Ἀττικοβοιωτίας ἀπαλλοτριοῦνται ὅση ἔκτασις ἀπαιτεῖται πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν μορτιτῶν τοῦ κτήματος. Ἄν μετὰ τοῦτο ὑπολείπεται ἔκτασις γαιῶν χωρίζονται χίλια στρέμματα ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου, τὰ ὅποια λαμβάνονται κατὰ προτίμησιν μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δι' αὐτοκαλλιεργείας ἐκμεταλλευομένων, ἣν ἔχη ἐγκατεστημένην τοιαύτην ἐκμετάλλευσιν. Τὰ χίλια ταῦτα στρέμματα ἐξαιροῦνται πάσης ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελεν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἐγκαταστήσει αὐτοκαλλιεργητικὴν αὐτῶν ἐκμετάλλευσιν. Τῆς τριετίας παρελθούσης ἀπράκτου ἢ καὶ κατόπιν ἐπὶ τριετίαν τοῦ ἰδιοκτήτου παραλιπόντος τὴν τοιαύτην ἐκμετάλλευσιν, αἱ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου ἀποχωρισθεῖσαι γαῖαι ὑπόκεινται εἰς πᾶσαν περαιτέρω κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαλλοτριώσιν. Μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τῶν 1000 στρ. ἀπαλλοτριοῦνται καὶ ἡ ἀπαιτούμενη πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δικαιουμένων ἔκτασις.

γ') Ἐν τοῖς λοιποῖς Νομοῖς τῶν Νέων χωρῶν ἀποχωρίζονται κατὰ πρῶτον ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου χίλια στρέμματα, ἐπὶ τῆς λοιπῆς δὲ ἔκτασεως ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου ἀποχωριστέα ἔκτασις μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν μορτιτῶν καθορίζεται ἀπὸ πέντε μέχρι δέκα χιλιάδων στρεμμάτων ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων περιπτώσεων ἐκάστου κτήματος κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων Ἐπιτροπῆς καὶ ὅτι ἡ πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς αὐτοκαλλιεργητικῆς ἐκμεταλλεύσεως τριετὴς προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ ἕνεκα δεδικαιολογημένης αἰτίας κατὰ τὴν κρίσιν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς μέχρις ἑτέρας τριετίας. Εἰς τὰς διαθεσίμους γαῖας τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον τοῦτο κτημάτων δὲν περιλαμβάνονται αἱ πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων ἐν τῷ κτήματι ἐμπράκτως διὰ μεταφορᾶς αὐτῶν ἐκεῖ μέχρις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 ἐκδικάσεως τοῦ κτήματος προσδιορισθεῖσαι.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως καλλιεργηταὶ μὴ ἐγκατοικοὶ κατανέμονται εἰς πάντα τὰ ὅμορα κτήματα ἐν ἀναλογίᾳ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν διαθεσίμων καλλιεργησίμων ἐκτάσεων αὐτῶν.

δ') Ἐν τοῖς λοιποῖς νομοῖς τοῦ Κράτους ἀποχωρίζονται ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου χίλια στρέμματα, εἰς τὰ πέραν δὲ τούτων ἐγκαθίστανται μόνον οἱ ἐν αὐτοῖς καλλιεργούντες ἐγκατοικοὶ μορτίται ἐφ' ὅσονδὲν ὑπάρχουν ἐπαρκεῖς γαῖαι εἰς ὅμορα δημόσια, μοναστηριακὰ ἢ εὐαγῶν ιδρυμάτων κτήματα.

ε') Εἰς τὰ περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια μορτιτικῶς καλλιεργούμενα κτήματα κατωτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων ἔκτασεως, ἐφ' ὅσον ἀπαλλοτριοῦνται, ἀπαλλοτριοῦνται ἀποκλειστικῶς ἢ ἀναγκαστικῶς μόνον πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν νῦν ἐν αὐτῷ καλλιεργούντων μορτιτῶν ἔκτασις. Ἐν τῷ Νομῷ Τρικυαλῶν ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς κτήματα ἐπὶ ἀντιστόφῳ καλλιεργούμενα, ἐξομοιοῦνται δὲ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην πρὸς τοὺς μορτίτας καὶ οἱ ἐπὶ ἀντιστόφῳ καλλιεργηταί.

Ἐν τῷ νομῷ Λαρίσης οἱ μορτίται κτημάτων κατωτέρας τῶν 1000 στρ. ἔκτασεως ἐγκαθίστανται κατὰ προτίμησιν εἰς τυχόν ὅμορα δημόσια ἢ μοναστηριακὰ ἢ ἀνήκοντα εἰς ἰδιοκτητὰς μονίμως κατοικοῦντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κτήματα, ἐφ' ὅσον περισεύει ἔκτασις μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἐν αὐτοῖς καλλιεργητῶν.

Κτήματα ἀνήκοντα εἰς γεωργούς καὶ καλλιεργούμενα ἐν μέρει ὑπ' αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, ἐν μέρει δὲ ὑπὸ μορτιτῶν ἀπαλλοτριοῦνται μόνον κατὰ τὸ ὑπερβάλλον τῶν διακοσίων στρεμμάτων δι' ἕκαστον ἄρρεν μέλος τῆς οἰκογενείας ἔχον συμπεπληρωμένον τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας.

ς') Ἐὰν εἰς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα ἐκτὸς τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἀποχωριζομένης ἀναπαλλοτριώτου ἔκτασεως ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι γαῖαι παραμένουσαι εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δύνανται τῇ αἰτήσει αὐτοῦ νὰ προστεθῶσι καὶ αὗται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὴν ἀναπαλλοτριώτου ἔκτασιν ὑπὸ τὸν ὅρον ἐφαρμογῆς ἐντὸς τριετίας καὶ συνεχίσεως ἄνευ διαλειμμάτων ὑπερβαίνοντων τὴν τριετίαν αὐτοκαλλιεργείας προσδευτικῆς, ἥς τοὺς ὅρους καθορίζει ἡ περὶ τοῦ ἀναπαλλοτριώτου ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

2) Τὰ μὴ μορτιτικῶς καλλιεργούμενα κτήματα δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι, ἐὰν εἶναι ἔκτασεως ἀνωτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε καταδειχθῇ κατόπιν προμελέτης, ὅτι ἡ ἀπαλλοτριώσις αὐτῶν εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δικαιουμένων ἐγκαταστάσεως προσώπων, παραμενούσης ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναπαλλοτριώτου ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν ἔκτασεως 1000 στρεμμάτων.

3) Δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι κατόπιν προμελέτης καὶ κτήματα ἔκτασεως μικροτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων καίτοι μὴ μορτιτικῶς καλλιεργούμενα, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ τὴν καλλιέργειαν δημοτικῶν καρπῶν καὶ ἀποτελοῦσι τμήματα γῆς παρεμβαλλόμενα ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀπαλλοτριούμενου κτήματος καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι τεχνικῶς ἐπιβεβλημένη ἡ ἀπαλλοτριώσις αὐτῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διανομῆς.

Εἰς ἰδιοκτητὰς τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ἀπαλλοτριούμενων κτημάτων παραχωρεῖται ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἔκτασις ἴσης ἀξίας καὶ εἰ δυνατόν τῆς αὐτῆς κατηγορίας γαιῶν ἐν τῷ ἀπαλλοτριούμενῳ κτήματι.

4) Κτήματα ἄνευ οὐδεμιᾶς μορτιτικῆς καλλιεργείας καὶ αὐτοκαλλιεργούμενα ἐξ ὀλοκλήρου, ἀπαλλοτριοῦνται κατὰ τὸ ὑπερβάλλον τὰ χίλια στρέμματα, μόνον ἐφ' ὅσον οἱ ὅμοροι μορτίται ἢ καλλιεργηταὶ κάτοικοι ἀγροτικῶν κτημάτων μὴ κεφαλοχωρίων, οἱ ἔχοντες πλήρη τὰ γεωργικὰ ἐφόδια, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς μὴ αὐτοκαλλιεργούμενον ἢ εἰς ἀτελέστερον (χειρότερον) αὐτοκαλλιεργούμενον κτήμα καὶ κατὰ τοιοῦτον, εἰ δυνατόν, τρόπον ὥστε νὰ μὴ θιγθῇ ἡ αὐτοκαλλιέργεια. Εἰς ἀπαλλοτριώσιν δὲν ὑπόκεινται κτήματα ἐξ ὀλοκλήρου αὐτοκαλλιεργούμενα, ἐὰν ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσι βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις ἀτμοκίνητοι ἢ ηλεκτροκίνητοι πρὸς κατεργασίαν τῶν προϊόντων τοῦ κτήματος ἐγκαταστάσαι πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1921.

5) Εἰς κτήματα μετὰ ἢ ἄνευ μορτιτικῆς καλλιεργείας ἀλλὰ ἐν μέρει μόνον αὐτοκαλλιεργούμενα, ἀπαλλοτριοῦνται κατὰ προτίμησιν ἢ μὴ αὐτοκαλλιεργούμενη ἔκτασις, ἡ δὲ αὐτοκαλλιεργούμενη τοιαύτη ἀπαλλοτριοῦται συμφώνως πρὸς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

6) Κτήματα ἢ ἐκτάσεις κτημάτων πεφυτευμένα δι' ἀμπέλων, σταφιδάμπέλων, ἐλαιῶν, ὅπωροφόρων ἢ ἄλλων διαρκῶν φυτειῶν, ἐκτὸς τῆς μηδικῆς δὲν ἀπαλλοτριοῦνται κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

7) Τεμάχια ἀπαλλοτριούμενων κτημάτων κείμενα ἐντὸς κτημάτων μὴ ἀπαλλοτριούμενων (ἐξωχώραφα) δύνανται καὶ ταῦτα νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐφ' ὅσον αἱ ἐκτάσεις τοῦ ἀπαλλοτριούμενου κτήματος δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύνανται τὰ τεμάχια ταῦτα ἀποφάσει τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ ἀνταλλαγῶσι πρὸς ἴσην ἀξίαν ἔκτασιν, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Πρωτοδικείου, κειμένην εἰς τὰ ὅρια τοῦ μὴ ἀπαλλοτριούμενου κτήματος συνορεύοντα πρὸς τὸ ἀπαλλοτριούμενον.

8) Γαῖαι ἀνέκαθεν χρησιμοποιοῦμεναι ὡς λιβάδια καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ καταστῶσι κατάλληλοι πρὸς καλλιέργειαν ἀπαλλοτριοῦνται μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν ἄρθρῳ 8 κλήρου κτηνοτροφίαν τοῦ ἐντὸς

τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἀγροτικοῦ συνοικισμού εἰς ὃ περιλαμβάνονται αἱ γαῖαι αὗται.

9) Καλλιεργήσιμα τμήματα λιβαδίων, ὧν ἡ καλλιέργεια ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν παρεμπόδισιν τῆς κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ὅλης ἐκτάσεως τοῦ λιβαδίου δὲν ἀπαλλοτριούνται.

10) Τὰ δάση δὲν ἀπαλλοτριούνται, ἐκτὸς ἐὰν παρεμβάλλωνται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος καὶ παρέχωσι δυσκολίας εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν καὶ ἐὰν προσέτι δὲν ὑπερβαίνουν τὰ ἑκαστον τμήμα, τὰ 100 στρ. Ἐπὶ τῶν τυχόν ἀπαλλοτριουμένων ἐφαρμόζονται οἱ περὶ δασῶν νόμοι.

Ἀγροὶ μεμονωμένοι, ἐκτάσεως ἑκαστος οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 50 στρεμμάτων παρεμβεβλημένοι ἐντὸς δασῶν, ἐξαιρούνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

11) Ἐπὶ ἐξ ἀδιαιρέτου συγκυριότητος ἡ ἀπαλλοτριουμένη ἐκτασις θεωρεῖται ἀνήκουσα ἐξ ἀναλογίας εἰς πάντας τοὺς συνιδιοκτήτας, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1072 πραγματικῆς καταστάσεως, ἀδιαφόρως τῶν μετέπειτα γενομένων κατατηρήσεων, ἐκτὸς ἐν συνεπείᾳ τούτων περιῆλθον γαῖαι εἰς καλλιεργήτας ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν εἰς μικροϊδιοκτήτας.

12) Εἰς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ ἡ ὑπηρετήσαντας ἐν τῷ στρατῷ κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 πολέμους ἰδιοκτήτας ἀγροκτημάτων, καὶ μορτικῶς ἀκόμη καλλιεργούμενων, παραμένει πάντοτε ἀναπαλλοτριώτως ἐκτασις δι' ἑκαστον ἐκ τούτων πλήρους γεωργικοῦ κλήρου καὶ ἐφ' ὅσον δυνατόν ἐκτασις διπλοῦ κλήρου, ἐγκαθισταμένων τῶν τυχόν μορτικῶν ἢ καλλιεργητῶν εἰς ὅμορα ἀγροκτήματα ἢ εἰς τὰ πλησιέστερα ἐξ αὐτῶν. Ἰδιοκτῆται ἀπόφοιτοι γεωπονικῶν σχολῶν διακαίουται νὰ κρατήσωσιν ἐκτασιν 200 τοῦλάχιστον στρ. ἥτις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἀπαλλοτριωθῇ.

13) Αἱ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου εἰς τι κτῆμα παραμένουσιν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἐκτάσεις εἶναι ἀπηλλαγμέναι τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Κτηματομερίδιον ἐξαιρεθὲν τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸν νόμον 2052 δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως ὡς κατώτερον τῶν 1000 στρεμμάτων ἀνήκον εἰς ὄρφαν πατρός, ὧν ἐν ἡ πλείονα ὑπηρετοῦσιν ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μὴ παρεμβαλλόμενον εἰς τὴν περιοχὴν ἐτέρου κτήματος παραμένει ἀναπαλλοτριώτων καὶ δυνάμει τοῦ νόμου τούτου.

14) Αἱ παραμένουσιν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων νόμων ἀναπαλλοτριώτοι ἐκτάσεις εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας δύναται ἐν ἀνάγκῃ ἐκ νέου νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τῶν ἐν λόγῳ ἐκτάσεων θεωρουμένων ὡς μερῶν τοῦ ὅλου κτήματος, ἐξ οὗ ἀπεχωρίσθησαν καὶ ὅχι ὡς αὐτοτελεῖς κτήματος, τηρουμένης ὅμως τῆς διατάξεως τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 ἐδαφ. ε' ἐν τέλει, ἂν μετεβιβάσθῃ εἰς γεωργούς.

15) Ἐκτάσεις γαίων ἢ γηπέδων ἀνήκουσαι εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας, κείμεναι δὲ ἐντὸς τοῦ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου σχεδίου πόλεως τινος, δὲν ἀπαλλοτριούνται ἐκτὸς ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτῷ καλλιεργούντων μορτικῶν ἢ ἐγκατοίκων καλλιεργητῶν, ἐὰν δὲν εἴνε δυνατὴ ἡ ἐγκατάστασις αὐτῶν εἰς τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ κτήματος.

Εἰς τὰ μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν μορτικῶν τῆς κατηγορίας Α. ἐναπομείναντα χίλια στρέμματα ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου συμπεριλαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ σχεδίου ἢ τῆς ζώνης τῶν πόλεων κείμενα τεμάχια ἀγροκτημάτων.

16) Περὶ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐξαιρούνται πάσης ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον αἱ ἐκτάσεις αἱ περιλαμβανόμεναι ἐντὸς ἀκτίνας 8 χιλιομ. ἀπὸ τῆς ἀκρας γραμμῆς τοῦ σχεδίου αὐτῶν.

Ἐπίσης ἐξαιρεῖται τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαλλοτριώσεως ἐκτασις πλάτους χιλίων μέτρων ἀπὸ τῆς θαλάσσης

κατὰ μῆκος τῆς παραλίας ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Βουλιαγμένης.

17. Ἐκτάσεις γαίων ἢ γηπέδων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν περὶ τῆς πηγῆς ἰαματικῶν ὑδάτων ἀνήκόντων εἰς τὸ Κράτος δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι μέχρις ἀκτίνος 2 χιλιομέτρων διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐφ' ἃπαξ ἐκτελούμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαλλοτριώσεως.

Ἐκτάσεις παραχωρηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς καλλιέργειαν δι' εἰδικῆς συμβάσεως καθὼς καὶ ἐκτάσεις, ἐφ' ὧν ὑφίστανται ἐκχερεῖς δίκαια σχετικὰ πρὸς τοιαύτας συμβάσεις ἐξαιρούνται τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαλλοτριώσεως.

18. Κτῆματα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, Δήμους, Κοινότητας καὶ ἐν γένει νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ὡς καὶ εἰς μονὰς ἢ ἄλλα εὐαγγῆ καὶ κοινωφελῆ ἰδρύματα ὡς καὶ βακουφικά ἐν γένει, ἐπίσης δὲ καὶ κτῆματα ἀνήκοντα εἰς ἰδιοκτήτας κατοικοῦντας μόνιμως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δύναται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι διατιθέμενα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου καὶ κατ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἐκτασιν ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 κληρούχων καὶ τῶν καλλιεργητῶν ὁμόρων κερων λοχωρίων κατὰ τὴν ὀριζομένην ἐν αὐτῷ σειράν, ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθρου, τηρουμένης μόνον τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 10.

Ἄρθρον 3.

1. Δὲν ἀπαλλοτριούνται τὰ κτίρια τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς κατοικία τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ διευθυντοῦ τοῦ κτήματος μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν ὡς καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς ἀποθήκη καὶ σταῦλοι τοῦ ἰδιοκτήτου μετὰ τοῦ περιβάλλου. Ἐπίσης δὲν ἀπαλλοτριοῦται ἡ ἐκτασις τοῦ κήπου, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 20 στρεμμάτων. Ἐπίσης κατ' ἐξαιρέσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθρ. 2 παρ. 18 δὲν ἀπαλλοτριοῦται κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ αἱ εἰς Μονὰς ἀνήκουσαι πεφυτευμέναι δι' ὁπωροφόρων, ἀμπέλων καὶ σταφυδαμπέλων ἐκτάσεις αἰτίνες εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Μονῆς, μὴ δυνάμεναι νὰ υπερβῶσιν ἐν συνόλῳ τὰ 150 στρέμματα. Αἱ ληφθεῖσαι τυχόν οὐχὶ συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην ἀποφάσεις δύναται νὰ ἀναθεωρηθῶσιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης ἐξαιρούνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον οἱ ἐν τοῖς κτήμασιν ὑδρόμυλοι καὶ πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τοῦ κινουμένου τοὺς μύλους τοῦτους καὶ ἄλλας μικροβιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις δικαιώματα δουλείας, χρήσεως ἢ νομῆς, παραμενόντων τούτων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας.

2. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπαλλοτριούνται ὑποχρεωτικῶς καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ κτήματι κτίρια καὶ ὁ κήπος, ἐν ζητήσῃ τοῦτο ὁ ἰδιοκτήτης πρὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως.

3. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1919 κειτῆμένα τυχόν δικαιώματα τῶν χωριῶν πρὸς ζύλευσιν χάριν τῶν ἀτομικῶν καὶ γεωργικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐπὶ τῶν μὴ ἀπαλλοτριουμένων δασῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ ἐντὸς τῶν κηρυχθέντων καὶ κηρυσσομένων διὰ Β. Διατάγματος ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων καλλιεργούντες μορτῖται καὶ λοιποὶ καλλιεργηταί, οἱ καταβάλλοντες εἰς εἶδος τὸ δικαίωμα χρήσεως, καταβάλλουν εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ μέχρι τῆς παραχωρήσεως αὐτοῖς τῆς νομῆς τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἐνοικιαστὴν γεώμορον ἡλαττωμένον κατὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ μέχρι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κατ' ἔθιμον κατὰ σύμβασιν παρ' αὐτῶν καταβαλλομένου. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης παρέχῃ τὸν σπόρον, τὸν ὁποῖον ἀφαιρεῖ ἐκ τοῦ προϊόντος καὶ μετὰ ταῦτα λαμβάνει ὡς γεώμορον τὸ τρίτον, τότε τὸ γεώμορον τοῦτο ἐλαττοῦται κατὰ τὸ 1/5. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης παρέχῃ τὸ ἥμισυ τῶν ἐξόδων θερισμοῦ καὶ τὸν σπόρον (μισοκάρικο σύστημα), τὸ καταβαλλόμενον γεώμορον ἐλαττοῦται μόνον κατὰ τὸ 1/10.

Ἐν ἡ περιπτώσει κατὰ παράβασιν τῶν διαταγμένων μέχρι πρὸ διετίας μορτιτικῶν σχέσεων ὁ ἰδιοκτήτης δὲν παράσχη τὸν σπέρων, οὔτε μέρος τῶν ἐξόδων καλλιεργείας εἰς τὸ μηχανοκίνητο σύστημα, τότε ὁ ἰδιοκτήτης κατὰ τὴν διανομὴν θὰ λάβῃ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ποσὸν ἴσου πρὸς τὸ ἐπιπλέον τοῦ προϊόντος, τὸ ὁποῖον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν καταβάλλοντα τὸν σπέρων καλλιεργητὴν, τὸ 1)3 τῆς παραγωγῆς ἡλεκτωμένον κατὰ τὸ τρίτον. Πᾶσα ἐναντία συμφωνία θεωρεῖται ἄκυρος.

2. Ἡ ἐπὶ ἐλαττον αὐτῇ διαφορὰ τοῦ γεωμέτρου, ἐν ἡ περιπτώσει τὸ κτήμα εἶναι ἐνοικιασμένον, βαρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ τὸν ἐνοικιαστήν καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ τὸν ἰδιοκτήτην.

3. Εἰς τοὺς νομοὺς Τρικκάλων, Λαρίσης, Ἡπείρου καὶ Φλωρίνης ἐξακολουθεῖ ἰσχύων ὁ νόμος 2521, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 § 3 αὐτοῦ τριτοῦς προθεσμίας παρατεινομένης εἰς πενταετὴ καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 § 2 αὐτοῦ ὀλικῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ἐξουρισκομένης ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους κατὰ τὸν παρόντα νόμον. Εἰς τοὺς λοιποὺς νομοὺς τοῦ Κράτους ὁ νόμος 2521 δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἐσοδείας τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

4. Ἡ ὡς ἄνω πρώτη καὶ δευτέρα παράγραφος ἐφαρμοσθήσεται ἐπὶ πάντων τῶν ἀπαλλοτριωτέων κηρυσσομένων κτημάτων ἐπὶ ὧν δὲν ἐφημερίσθη ἢ δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος 2521 εἰς πᾶσαν τὴν χώραν ἐκτὸς τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος (μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἀρτης), ὅπου τίθεται ἐν ἰσχύϊ καθ' ὠρισμένης περιφερείας διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐφ' ἧς ἐκδιδόμενων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Δικαιούμενοι Κλήρον.

Ἄρθρον 5.

1. Δύνανται νὰ ἀποκατασταθοῦν εἰς ἕκαστον κτήμα τὰ ἐξῆς κατὰ σειράν προτιμήσεως πρόσωπα κατὰ κατηγορίαν καὶ διακρίσεις:

Α') Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ τούτου.

α') Ἐγγαμοὶ ἄρρενες ἐνῆλικοι.

β') Ἀνῆλικα τέκνα ὀρφανὰ πατρός, ἐκτὸς τῶν τυχόν ἀποκατασταμένων κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὑπολογιζόμενα ὡς εἰς κληροῦχος.

γ') Ἀγαμοὶ ἄρρενες ἐνῆλικοι στερούμενοι γονέων.

δ') Ἐγγαμοὶ ἄρρενες ἀνῆλικοι στερούμενοι γονέων.

ε') Ἀνῆλικα ὀρφανὰ ἐκ γονέων κολλίγων ἔχοντα πάντα τὰ γεωργικὰ ἐφόδια διὰ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου τῶν ἐφ' ὅσον μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει ἄρρεν, ὑπολογιζόμενα ὡς εἰς κληροῦχος.

Β') Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες μονίμως καλλιεργηταὶ αὐτοῦ ἀλλὰ μὴ ἐπίμορτοι καὶ ἔχοντες πλήρη τὰ γεωργικὰ ἐφόδια κατὰ τὰς ἄνω διακρίσεις καὶ σειράν προτιμήσεως.

Γ') Οἱ ἐν τοῖς ὁμόροις κτήμασι κατοικοῦντες μορτῖται τοῦ κτήματος, οἱ ἔχοντες πλήρη τὰ γεωργικὰ ἐφόδια, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ ἐν τῷ κτήματι ἐν ᾧ κατοικοῦσι, ἐνεκεν ἀνεπαρκείας γαιῶν, ἐγκατάστασις τῶν κατὰ σειράν προτιμήσεως τῶν ἐν τῇ κατηγορίᾳ Α' διακρίσεων.

Δ') Οἱ προϋπάρχοντες κάτοικοι καὶ μορτῖται τοῦ κτήματος καὶ ἀπομεικρυθέντες αὐτοῦ μετὰ τὸ 1910, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦσιν ὄντες καλλιεργηταὶ ἐν ἄλλῳ κτήματι καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ ἐγκατάστασις τῶν ἐν τῷ κτήματι, ἐν ᾧ κατοικοῦσι, ἐνεκεν ἀνεπαρκείας γαιῶν καὶ ἐκ τούτων μόνον οἱ ἔγγαμοι κατὰ τὰς ἄνω διακρίσεις.

Ε') Οἱ καλλιεργηταὶ μὴ κάτοικοι τοῦ κτήματος, ἀλλὰ καλλιεργοῦντες ἐν αὐτῷ τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦ 1918 δι' ἰδίαν ἀποτριβόντων, ἐφ' ὅσον, δὲν εἶνε δυνατὴ ἢ ἐγκατάστασις τῶν ἐν τῷ κτήματι ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἐνεκεν ἀνεπαρκείας γαιῶν, κατὰ τὰς ἄνω διακρίσεις.

Σ') Οἱ κάτοικοι καλλιεργηταὶ τοῦ κτήματος, οἱ μὴ

ἔχοντες πλήρη τὰ γεωργικὰ ἐφόδια, προτιμωμένων τῶν ἔχοντων περισσότερα τοιαῦτα καὶ κατὰ προτίμησιν:

α') Οἱ προσερχόμενοι ἐκ κολλίγων. β') Οἱ παρακεντέδες καὶ γεωργοεργάται διαμένοντες, τοῦλάχιστον ἀπὸ τριετίας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νομίμως καὶ μονίμως ἐν τῷ κτήματι, ἐν ἐκάστη διατάξει κατὰ τὰς ἐν τῇ κατηγορίᾳ Α' διακρίσεις.

Ζ') Οἱ κατοικοῦντες καὶ καλλιεργοῦντες εἰς ὅμορα ἀγροτικά κτήματα ἔγγαμοι καλλιεργηταὶ, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ λόγῳ ἀνεπαρκείας γαιῶν ἢ εἰς ἃ κατοικοῦσι κτήματα ἀποκατάστασις τῶν, ἐὰν κατοικῶσιν εἰς ἀπαλλοτριωθὲν ἢ διανεμηθὲν παρὰ τοῦ Δημοσίου κτήμα καὶ ἔχοντες γεωργικὰ ἐφόδια κατὰ τὰς ἄνω διακρίσεις.

Η') 1. Ἐν τῷ νομῷ Ἀττικοβοιωτίας οἱ ἔγγαμοι καλλιεργηταὶ οἱ ἀπὸ τοῦ 1918 καλλιεργοῦντες εἰς γειτονικά ἀλλετρια ἀγροτικά κτήματα, ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε δυνατὴ ἐνεκεν ἀνεπαρκείας γαιῶν ἢ εἰς ἃ καλλιεργοῦσι κτήματα ἀποκατάστασις τῶν. Ἡ διατάξις τοῦ ἐδαφίου τούτου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Β. Διαταγμάτων καὶ εἰς τὰς δι' αὐτῶν ὀρισθησομένης περιφερείας, προκειμένου περὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον, μονάς, εὐαγγῆ-ιδρύματα ἢ νομικά πρόσωπα ἢ ἰδιοκτησίας διαμένοντες μονίμως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

2. Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες μονίμως καὶ ἀσκούντες ἐπαγγέλματα χρήσιμα διὰ τὸς καλλιεργητὰς (ποιμένες, βουκόλοι, ἀγροφύλακες, σιδηρουργοί, σαρματοποιοί, σιροτρόφοι, διδάσκαλοι, ἱερεῖς, γεωπόνοι, φαρμακοποιοί, ἱατροὶ καλ.π.) ἀποκαθίστανται ὁμοίως ἐν τῷ κτήματι λαμβάνοντες ἐπαγγελματικὸν κλήρον, οἱ μὲν κρινόμενοι ἀπαραίτητοι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ συνοικισμού ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως μετὰ τῆς κατηγορίας Α', οἱ δὲ λοιποὶ χρήσιμοι μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν πᾶσι τῶν ἐν τῇ παραγρ. 1 ὑπαγομένων δικαιούχων.

3. Διὰ τὴν ἄνω κατάταξιν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατάστασις τῶν ἄνω προσώπων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κτήματος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως. Οἱ ἐν τῷ στρατῷ ἀπὸ τοῦ 1918 τοῦλάχιστον ὑπηρετήσαντες ἢ καὶ ὑπηρετοῦντες ἀκίνητοι καλλιεργηταὶ δὲν στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποκαταστάσεως ὡς μὴ καλλιεργήσαντες ἢ ὡς ἄγαμοι.

4. Εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδιόκτητον, ἀλλ' ἀνεπαρκῆ πρὸς συντήρησιν τῶν ἔκτασιν, κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιούχους παραχωρεῖται μόνον ἡ ἀναγκαῖα πρὸς σχηματισμὸν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου ἔκτασις, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ἐκτὸς τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος καὶ τοῦ εἶδους τῆς καλλιεργείας τῶν ἰδιοκτητῶν γαιῶν καὶ τυχόν ἄλλων κινήτων αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 § 3.

5. Οἱ χῆροι μετὰ τέκνων ἐξομοιοῦνται πρὸς ἔγγαμους εἰ δὲ ἄνευ τέκνων πρὸς ἀγάμους διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

6. Θεωροῦνται ἐνῆλικοι κατὰ τὸν παρόντα νόμον οἱ ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κτήματος, μεθ' ὃ λογίζονται ἱκανοὶ πρὸς πᾶσαν δικαιοπραξίαν ἀναγομένην εἰς διασφιγμένης σχετικῆς τῇ γεωργικῇ αὐτῶν καταστάσει.

7. Εἰς υἱοὺς μορτιτῶν ἢ καλλιεργητῶν ἀσκούντας ἄλλα ἐπαγγέλματα καὶ γεννηθέντας ἐν τῷ κτήματι, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν οἰκοδομήσει δαπάναις τῶν τῶν, ἐν ἡ κατοικοῦσιν, οἰκίαν

παραχωρείται τὸ ἐφ' οὗ ἡ οἰκία οἰκόμενον μετὰ τῆς περιουσίας τῆς γῆς.

8. Μεταξὺ τῶν δικαιούχων τῆς αὐτῆς κατηγορίας καὶ διακρίσεως προτιμῶνται οἱ μετασχόντες τῶν ἀπὸ τοῦ 1912 πολέμων καὶ οἱ κληρονόμοι τῶν πεσόντων ὡς καὶ οἱ ἔχοντες διπλωμα γεωπονικῆς σχολῆς, οἱ τελευταῖοι δὲ λαμβάνουσι διπλάσιον κλῆρον.

9. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσώπων, ἐπιτρέπεται εἰς τὰ κτήματα τῆς Νέας Ἑλλάδος νὰ ἐγκαθίσταται καὶ ἀριθμὸς ἄλλων προσώπων, ὁρίζομενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένης, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑποικισμοῦ, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως. Διὰ τὴν διαταγμάτων δύναται νὰ ὁρισθῇ διὰ τὰς Νέας Χώρας, ὅτι οἱ ἐκ τῶν κατηγοριῶν Α' ἕως Ζ' τῆς παρ. 1 ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν στρατὸν εἴτε πάντες εἴτε ὠρισμένον κατηγοριῶν προτιμῶνται κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀπὸ τοῦς λοιποῦς τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἢ καὶ προηγούμενων κατηγοριῶν δικαιουμένους κλήρου.

10. Εἰς τοὺς ὑπερβάντας τὸ 65 ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε ἀναπήρους, τοὺς μὴ δυναμένους νὰ καλλιεργήσῃ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν, τῶν μὴ ἀποκαταστάτων δυνάμει παλαιότερων ἀγροτικῶν νόμων ἢ τῶν μὴ ἀποκαθισταμένων δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, χορηγεῖται πρὸς συντήρησιν τῶν κλῆρος ἡλαττωμένως κατ' ἐκτίμησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ πάντως τὸ τέταρτον τοῦ γεωργικοῦ κλήρου τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος.

11. Μορτίζεται κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου θεωροῦνται οἱ δι' ἰδίων ἐφοδίων καὶ αὐτοπροσώπως καλλιεργούντες εἰς ξένην ἰδιοκτησίαν, δίδοντες δὲ ὡς ἀντάλλαγμα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ποσοστὸν εἰς εἶδος ἐκ τῆς παραγωγῆς τῶν καὶ ἔχοντες συνάψει τὴν πρὸς τοῦτο σχέσιν ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κτήματος, καλλιεργηταὶ δὲ ἐννοοῦνται πάντες οἱ κατ' ὁποῖονδήποτε τρόπον καλλιεργούντες αὐτοπροσώπως καὶ ἔχοντες κύριον ἐπάγγελμα τὴν γεωργίαν.

12. Αὐτοκαλλιέργεια κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου εἶναι ἡ μὴ μορτιτική, ἡ ἐνεργομένη εἴτε προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του εἴτε τῇ βοήθειᾳ ἐμισθῶν ἐργατῶν εἴτε διὰ μισθωτῶν καταβαλόντων τὸ μίσθωμα εἴτε εἰς χρήμα εἴτε εἰς εἶδος κατ' ὠρισμένον ἐκ τῶν προτέρων ποσόν.

13. Τὰ δυνάμει εἰδικῶν συμβάσεων καλλιεργούμενα κτήματα ὑπὸ ἀγροληπτῶν (σέμπρων) δι' ὠρισμένον χρόνον μᾶς μέχρι τριῶν καλλιεργητικῶν περιόδων, διὰ τὴν καλλιεργείαν τῶν ὁποίων συμβάλλουσι καὶ οἱ ἀγροδόται, συνεισφέροντες μέρος τῶν ἐξόδων τῆς καλλιεργείας θεωροῦνται ὡς αὐτοκαλλιεργούμενα, τῶν καλλιεργητῶν αὐτῶν (σέμπρων) μὴ δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Δὲν δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον α') Οἱ καταδικασθέντες εἰς εἰρκτὴν ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ ἢ ὑποταξίᾳ ἐν ὧρᾳ πολέμου (ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις, δι' αἷς καταδικάσθησαν, διεπράχθησαν μετὰ τὴν 1 Ἰαννουαρίου 1921), οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ ληστείᾳ, φόνῳ, ὡς καὶ οἱ δις ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ ζυγοκλοπῇ ἢ ζυγοκτονίᾳ καταδικασθέντες.

β') Οἱ ἔχοντες ἐπαρκεῖς πρὸς καλλιέργειαν γαίας ἢ ἄλλην τινὰ ἀκίνητον κτῆσιν ἐπικρῆ.

γ') Οἱ πωλήσαντες αὐτοὶ ἢ τὰ τέκνα των τυχόν τὴν ἑγγεῖον ἰδιοκτησίαν των ἢ μέρος αὐτῆς μετὰ τὴν ἐσχὺν τοῦ νόμου 1072 ὡς καὶ οἱ δυνάμει προηγούμενων νόμων ἀποκατασταθέντες γεωργοί.

δ') Τὰ τέκνα μορτιτῶν ἢ καλλιεργητῶν, ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς των κέκτληνται ἐπαρκεῖς πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν γαίας.

ε') Οἱ ἑγγάμοι, ὧν αἱ σύζυγοι κέκτληνται ἐπαρκῆ γαιοκτησίαν.

στ') Οἱ ὑποβάλλοντες προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἀναληθεῖς δηλώσεις ἀναφερομένας εἰς τὴν ἰδιότητον αὐτῶν κτῆσιν, εἰς τὴν οἰκογενειακὴν αὐτῶν κατάστασιν, εἰς τὰ γεωργικὰ αὐτῶν ἐφόδια καὶ εἰς τὴν ἐν γένει σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὸ κτῆμα.

2. Ἐὰν οἱ μὴ δικαιούμενοι κατὰ τὰ ἀνωτέρω λάβωσι κατὰ λάθος κλῆρον στεροῦνται τοῦτου ὀριστικῶς, κηρυσσομένων ἀκύρων τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑποικισμοῦ. Ἐπίσης στεροῦνται τοῦ ληφθέντος δυνάμει τοῦ παρόντος ἢ τῶν προγενεστέρων νόμων 1072 καὶ 2052 κλήρου οἱ μὴ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μὴ ἀποκαταστάτων μελῶν τῆς οἰκογενείας των καλλιεργήσαντες ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον τὰ 3) 4 τοῦ κλήρου των, κατὰ τὸ ἰσχύον σύστημα καλλιέργειας.

Ἄρθρον 7.

Οἱ κλῆροι διακρίνονται εἰς γεωργικοὺς καὶ ἐπαγγελματικούς. Γεωργικὸς κλῆρος παραχωρεῖται εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἐδάφιον 1 τοῦ ἁρθροῦ 5 ἔχοντας κύριον ἔργον τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, ἐπαγγελματικὸς δὲ εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ ἐπαγγελματίας.

Γεωργικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ Γεωργικὸς κλῆρος ἀποτελεῖται ἐξ ἐκτάσεως α') καλλιεργησίμου, β') βοσκησίμου, γῆτις δέον νὰ εἴναι καὶ κοινή, ὅπου τοῦτο δυνατόν, ἐπαρκούς πρὸς διατροφὴν μέχρις 25 προβάτων καὶ 4 μεγάλων ζώων, ἐν οἷς περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἀροτριῶνα, γ') ἀναλόγου χώρου, ἐφ' οὗ ὑπάρχει ἡ πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ ἡ κατοικία τοῦ κληροῦχου μετὰ τῶν παραρτημάτων τῆς καὶ δ') ἀναλόγου ἐκτάσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 κοινῶν ἐκτάσεων.

Ἡ ἄνω ἐκτασίς ἐκάστου πλήρους γεωργικοῦ κλήρου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ εἰς μὲν τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ Τρικκάλων τὰ ἐβδομήκοντα στέρματα εἰς δὲ τὴν τοῦ νομοῦ Λαρίσης τὰ 160 στέρματα. Ἐὰν ὡς ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ ἐδάφους ἢ μέχρι τῶν ὡς ἀνω ὁρίων ἐκτασίς τοῦ κλήρου εἴναι ἀνεπαρκής, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν πάντων τῶν δικαιούχων περισσεύει καὶ ἄλλη ἐκτασίς διαθέσιμος, τότε δύναται αὕτη νὰ ὁρισθῇ καὶ πέραν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου κατὰ 20 ο.ο. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ρηθείσας περιπτώσεις καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις κατ' ὅς ἡ βοσκὴ εἴναι ὁρεινὴ καὶ δὲν ὑπάρχουσιν ἐπαρκεῖς καλλιεργήσιμοι ἐκτάσεις, δύναται ἡ ἐκτασίς τοῦ κλήρου νὰ εἴναι μεγαλειτέρα, ἀνάπληρουμένης τῆς καλλιεργησίμου ἐκτάσεως δι' ὁρεινῆς βοσκησίμου κατ' ἀναλογίαν ἐνὸς στέρματος τῆς πρώτης, πρὸς τρία τὸ πολὺ τῆς δευτέρας.

Εἰς ἐκάστον ὡς ἀνωτέρω κλῆρον προστίθεται ἐκτασίς ἴση πρὸς τὸ ἐν τέταρτον τοῦ γεωργικοῦ κλήρου δι' ἐκάστον ἄρρεν τέκνον τοῦ κληροῦχου μὴ ἀποκαθιστάμενον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ συνολικὴ αὕτη ἐκτασίς ἢ παραχωρούμενη εἰς τὸν οἰκογενειάρχην ὡς οἰκογενειακὸς κλῆρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ διπλάσιον τοῦ ἀρχικοῦ κλήρου.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος καὶ τοὺς λοιποὺς νομοὺς τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, πλὴν τῆς Εὐβοίας, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸν Νομὸν Τρικκάλων, εἰς δὲ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα τὰ διὰ τὸν νομὸν Λαρίσης ἀνωτάτα ὅρια.

Κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κλήρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέγεθος τοῦ πρὸς τῆς χρησιμοποίησιν τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς τε καταβαλλομένης δι' αὐτὴν ἐργασίας καὶ τῆς προκύπτουσας προσόδου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπαρκείαν τῶν κληροῦχων. Αἱ ποιστικαὶ ἐκτάσεις ὑπολογίζονται ὡς διπλάσαι.

2. Μόνον οἱ δικαιούμενοι γεωργικοῦ κλήρου δικαιοῦνται ὁλοκλήρου οἰκογενειακοῦ κλήρου, ἀλλ' ἐκ τούτων οἱ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως γεωργοὶ ἔχοντες πλήρη τὰ ἐφόδια, ἢ τὸ ὑλάχιστον

ἐν ἄρτρον καὶ ζεύγος ἄρτρονίωντων, λαμβάνουσιν διόκληρον τὸν οἰκογενειακὸν κλήρον κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος, οἱ ἔχοντες δὲ μόνον ἐν ἄρτρον καὶ ἄρτρον λαμβάνουσι ἡμισυ κλήρον, οἱ δὲ στερούμενοι γεωργικῶν ἐφοδίων τέσσαρτο κλήρου.

Οἱ κατὰ τὸν παρόντα π' ἄλεμον στρατευθέντες θεωροῦνται ἔχοντες τὰ ἐφόδια. Τὰ δι' ἐπιτάξεως ἀφαιρεθέντα κτήνη θεωροῦνται ὡς ὑπάρχοντα παρὰ τῷ καθ' οὗ ἡ ἐπιτάξις.

3. Εἰς τοὺς συμπληροῦντας δὲ βατμῶν τὰ γεωργικὰ τῶν ἐφοδία παραχωρεῖται ἀνάλογος ἔκτασις μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κλήρου τῶν. Αἱ ἐκτάσεις αὗται κατὰ τὸ μεταξὺ διάστημα ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως μέχρι τῆς παραχωρήσεως εἰς τοὺς δικαιουμένους παραμένουσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην. Ἡ τμηματικὴ παραχώρησις τῶν συμπληρωματικῶν τούτων ἐκτάσεων εἰς τοὺς δικαιούχους γίνεται ἀπαξ κατ' ἔτος, εἰδοποιουμένου ἐγκαίρως τοῦ ἰδιοκτήτου ὥστε νὰ μὴ ἐπέρχεται ζημία ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεώς των. Αἱ συμπληρωματικαὶ αὗται ἐκτάσεις δὲν δύνανται νὰ περιορίσωσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παραμείναντα εἰς τὴν ἰδιοκτήτην ἀναπαλλοτριώτον ἔκτασιν, ἥτις καθορίζεται ὁριστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρώτου καθορισμοῦ τῶν κλήρων ὡς καὶ τὴν κατόπιν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 ἐδάφ. στ' προστεθεῖσαν.

Παραχώρησις συμπληρωματικῶν ἐκτάσεων κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιν δὲν δύναται νὰ γίνῃ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τοῦ πρώτου καθορισμοῦ τῶν κλήρων. Αἱ λεπτομέρειαι θέλουσι κανονισθῇ διὰ Β. Δ.

Ὁ τρόπος καθ' ὃν βεβαιοῦται ἡ ἀπόκτησις ἢ ἡ συμπλήρωσις τῶν γεωργικῶν ἐφοδίων καθορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐπαγγελματικοὶ κλήροι.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ἐπαγγελματικὸς κλήρος ἀποτελεῖται ἐκ 5 τῶν πολὺ στρεμμάτων διὰ τὴν κατοικίαν μετὰ τῶν παραρτημάτων τῆς, διὰ τὸ τυχὸν ἀπαρτίτην ἐργαστήριον ἢ κατάστημα καὶ κήπον ἐφ' ὅσον δινέκται παρὰ τὴν κατοικίαν των.

Κοινὴ ἔκτασις.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἔκτασις πρὸς κοινὴν χρῆσιν ἀποτελεῖται: α') Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου χώρου διὰ τὰς ὁδοὺς, πλατείας, ἐκκλησίας, νεκροταφεῖα σχολεῖα καὶ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ καταστήματα ὡς καὶ δι' ἄλλα κοινῆς ὠφελείας ἔργα.

β') Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου χώρου πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίων ἐξυπηρετούντων γεωργικοὺς σκοποὺς ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ τυχόν συνεστημένου ἢ συσταθησομένου παρὰ κληροῦχων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 602 συνεταιρισμοῦ, ἢ χρησιμεύοντων διὰ τὴν προσωρινὴν χρῆσιν ἐπαγγελματικῶν μὴ κατοικούντων μονίμως ἐν τῷ χωρίῳ.

γ') Ἐκ τῶν κοινῶν ἀλωνοτόπων.

δ') Ἐκ τυχόν παρεμβεβλημένων δασικῶν ἐκτάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Προμελέτῃ κτήματος

Ἄρθρον 11.

Πρὸς μὀρφωσιν γνώμης περὶ τῆς ἀνάγκης ἀπαλλοτριώσεως κτήματος τινος, ἢ καὶ πλείονων ὁμῶν τοιούτων συνεκδικασθησομένων ἐν καιρῷ, ἀπαιτεῖται προμελέτῃ τούτων συντασσομένη παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἢ ἑτέρου γεωπόνου τεταχθέντος ἢ μεταβαίνοντος ἐπὶ τόπου, καὶ δικαιουμένου νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἐξετάσῃ τὸ κ ἢ α, δι' ἧς ἐξακριβοῦται α') Ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως προσώπων. β') Ἡ κατὰ προσέγγισιν ἔκτασις τοῦ κτήματος. γ') Αἱ συνθήκαι τῆς καλλιέργειας καὶ αἱ ὑφιστάμεναι μεταξὺ ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιερῆτων σχέσεις. δ') Τὰ ἐφόδια τούτων, ε') Ἡ ἀναγκαζοῦσα πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ὡς ἄνω προσώπων ἔκτασις καὶ στ') Ἐν γένει πάντα τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν δύ-

ναι νὰ κριθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ κτήματος. Ἡ προμελέτῃ αὕτη δύναται νὰ παραλειφθῇ, ἂν ὑπάρχει ἡδὴ μελέτῃ τοῦ κτήματος.

Ἐκδοσις Βασ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἔχον ὑπ' ὄψει τὴν ὡς ἄνω προμελέτην ὡς καὶ τὴν ὑφισταμένην τυχόν μελέτην ἢ προμελέτην καὶ ἄλλων ἀμέσως ὁμῶν κτημάτων, προκαλεῖ τὴν ἐκδοσὶν Βασ. Διατάγματος, ὁρίζοντος τὰ ἀπαλλοτριώτέα κτήματα. Τὸ Β. Διάταγμα, ἀναφέρον τὸ ὄνομα τοῦ κτήματος καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου δημοσιευόμενον διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν περιλήψει εἰς μία, τοῦλάχιστον τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας, ἀποτελεῖ πλήρη βεβαίωσιν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

2. Τὸ Βασ. Διάταγμα δύναται νὰ ὁρίξῃ ὡς ἀπαλλοτριώτεον καὶ μέρος μόνον τοῦ κτήματος, καθορίζον περίπου τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐπαρκεῖ διὰ τοὺς κριθέντας κατόπιν τῆς προμελέτης ἀποκαταστατέους.

3. Διὰ τὰ κηρυχθέντα διὰ προγενεστέρων Βασ. Διατάγματος ἀπαλλοτριώτέα κτήματα δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐκδοσις νέων τοιούτων.

4. Ἀνάκλησις Βασ. Διατάγματος ἐπιτρέπεται μόνον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἧς προηγείται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

5. Τὰ ὁρίζοντα τὰ ἀπαλλοτριώτέα κτήματα Βασ. Διατάγματα δέον νὰ ἐκδοθῶσιν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὴν Παλαιάν Ἑλλάδα καὶ μέχρι τέλους 1925 διὰ τὰς Νέας Χώρας.

6. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κει οπείσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Διοικουσίας τοῦ φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη τὸ Β. Διάταγμα τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ διανεμητέου κτήματος δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του κατατιθεμένης παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτήμα, ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον, διαμένοντα ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Πρωτοδικείου τούτου, εἰς ὃν νομίμως κοινοποιοῦνται πᾶσαι αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερόμεναι ἐπιδόσεις ἢ ἀνακοινώσεις πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

Μὴ διορισθέντος ἀντικλήτου, αἱ κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται νομίμως εἰς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας ἐν ᾗ τὸ ἀπαλλοτριούμενον κτήμα, ὅσας δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου αἱ προθεσμιαί ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δέον ἢ δημοσιευομένη πράξις νὰ κοινοποιῇται συγχρόνως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ. Ἀκυρότης τῆς κοινοποιήσεως ἐξετάζεται μόνον ἐὰν ἀμφισβητῇται ὅτι πράγματι ἔλαβε γνῶσιν ὁ πρὸς ὃν αὕτη καὶ ὅχι ὅταν προβάλλονται λόγοι τυπικοῖ.

Διαδικασία ἀπαλλοτριώσεως. Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ

Ἄρθρον 13.

1. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Βασ. Διατάγματος, δι' οὗ ὁρίζεται τὸ κτήμα ἀπαλλοτριώτεον, τὰ δικαιούμενα κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰς ἐγκατάστασιν πρόσωπα συνερχόμενα ἐκλέγουσι διὰ πράξεώς των πενταμελῆ προσωρινὴν ἐπιτροπὴν καὶ δύο ἀνἀπληρωματικά μέλη αὐτῆς, ἐκπροσωποῦσαν τοὺς ὑπογράφοντας αὐτὴν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαιουμένων δὲν εἴναι ἀνώτερος τῶν πέντε, πάντες οὗτοι ἀποτελοῦσι τὴν ἐπιτροπὴν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 κληροῦχων τοῦ κτήματος ἐκ μόνων τῶν εἰς τὰς κατηγορίας Α καὶ Β κατὰ βεβαίωσιν τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἀνηκόντων ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιοῦτοι εἰς ἀριθμὸν ἀνωτέρων τῶν πέντε, ἄλλως ἐξ ὧν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δικαιουμένων. Ἡ προθεσμία δὲν εἶναι ἀνατρεπτική.

2. Η πράξις τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἐπιτροπῆς καταρτίζεται κατὰ πλειονοψηφίαν διὰ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τῶν τριῶν πέμπτων τῶν δικαιουμένων συμφώνως πρὸς τὴν προμελέτην τοῦ γεωπόνου εἰς ἐγκατάστασιν προσώπων, ὑποβάλλεται δὲ ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν πρὸς τὴν ἀρμοδίαν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχήν, ἢ ἄλλαν δημοσίαν τινὰ ἐκείσε ἀρχήν, ἥτις ἐντὸς πέντε ἡμερῶν διαβιβάζει ταύτην πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ κτήματος, ὑπευθύνως βεβαιοῦσα τὸ περιεχόμενον αὐτῆς. Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους ὑπογράφουσι δύο ἐγγράμματου βεβαιούντος τοῦτο καὶ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ ἐνὸς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως πρὸς ἐκλογὴν τῆς ὡς εἴρηται ἐπιτροπῆς τῶν τριῶν πέμπτων τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως, ἐκλέγει τὴν ἐπιτροπὴν κατὰ σχετικὴν πλειονοψηφίαν ἢ πλειονότητος τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κατηγορίας Α' καὶ Β' τοῦ ἄρθρου 5 προσώπων, ἅτινα καὶ ὑπογράφουσι τὴν σχετικὴν πράξιν, πιστοποιομένου τοῦτο ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ ἢ ὑπαλλήλου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ παρίσταται, ὅτε καὶ προσδρεύει τῆς συνελεύσεως.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει κατὰ πλειονοψηφίαν μεταξύ τῶν μελῶν τῆς τὸν πρόεδρον καὶ ἀντιπρόεδρον.

5. Ἀντίγραφα τῶν ἀνω πράξεων ὑποβάλλει τὸ γραφεῖον Ἐποικισμοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας μετὰ τῶν τυχόν παρατηρήσεων τοῦ περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς, ἢ ὅποια εἶνε ἐγκυρὸς ἐφ' ὅσον ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως δὲν ἤθελεν ἀκυρώσει ταύτην διὰ τυπικοῦ λόγους τὸ Ὑπουργεῖον.

6. Τὸ γραφεῖον Ἐποικισμοῦ δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ ὑποχρεοῦται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ πέμπτου τοῦλάχιστον τῶν ἐν ταῖς κατηγορίαις Α' καὶ Β' κληρούχων νὰ προσκαλῇ πάντας τοὺς δικαιουμένους κλήρου εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν, ἥτις, εἰς ρισκομένην ἐν ἀπαρτίᾳ διὰ τῆς παρουσίας τῶν δύο τρίτων τούτων, δύναται δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων ν' ἀνακαλῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τ' ἀποτελοῦντα τὴν προσωρινὴν ἐπιτροπὴν πρόσωπα καὶ νὰ ἐκλέγῃ ἕτερα διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας τῶν παρόντων εὐρισκομένων ἐν ἀπαρτίᾳ ἐπὶ πικροῦς τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς πάντων τῶν δικαιουμένων κλήρου. Ἐπίσης δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ κακοπιστίας τῶν μελῶν τῆς ὡς εἴρηται ἐπιτροπῆς ν' ἀπολύῃ πάντα ἢ τινὰ τῶν μελῶν ταύτης κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ. Ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἀπολύσεως τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποφάσει ὁ Ὑπουργὸς προσκαλεῖ τοὺς κληρούχους πρὸς ἐκλογὴν νέων μελῶν. Οἱ ὁπωσδήποτε ἀνγκαλοῦμενοι ἢ ἀπολυόμενοι δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑτους ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς των.

7. Αἱ γυναῖκες δύνανται νὰ ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὰς συνελεύσεις δι' ἄλλου κληροῦχου νομιμοποιουμένου καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς αὐτῶν κατατιθεμένης εἰς τὴν Συνέλευσιν.

8. Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτική, τιμητικὴ καὶ ἀμισθός. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ διαρκοῦς καὶ λυμῆτος λόγῳ μακρᾶς ἀσθενείας, γίνεται νέα ἐκλογὴ, δυναμένη νὰ διαταχθῇ καὶ παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὅστις μέχρι τῆς ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς δύναται νὰ διορίξῃ καὶ προσωρὺς ἀντικαταστάτας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσιν ἀναπληρωματικὰ μέλη διορισμένα κατὰ τὰς ἀνω περιπτώσεις, ἀναφέρων περὶ τοῦτου καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

9. Ἡ προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καλῇ ὅποτε θέλῃ τοὺς δικαιουμένους ἐγκαταστάσεως πρὸς λήψιν οἷα δὴποτε ἀποφάσεις ἢ γνώμης αὐτῶν λαμβανομένης

καθ' ἀπλὴν πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων ὁμοιόποτε καὶ ἀν' ὅσι.

10. Τὰ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐπιτροπῆς ἔγγραφα πρέπει νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καὶ ἐνὸς ἄλλου μέλους αὐτῆς κατ' ἐκλογὴν τῆς Αἰ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχουσι κύρος, ἐὰν ὅσι σύμφωνα τρία τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς. Τὰ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ἔγγραφα ἢ δικόγραφα ἀπευθύνονται καὶ ἐπιδίδονται πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τὸν νόμιμον ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ὅστις ἐκπρὸσωπεῖ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς.

11. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς συνελεύσεως δύναται νὰ ἐκκληθῶν παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν διὰ πᾶσαν τυχὸν παράβασιν τοῦ νόμου.

12. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὡς καὶ ἕκαστον μέλος αὐτῆς ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελῇ ἐπιμελῶς τὸ καθήκον τῆς, νὰ παρέχῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ τὸ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ πᾶσαν αἰτουμένην πληροφορίαν, νὰ ἐκτελῇ πᾶσαν διαταγὴν αὐτῶν ὡς καὶ πᾶσαν ἐγκυρὸν ἀπόφασιν τῶν κληρούχων. Ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ μὴ ἐκτελῇ ἀξίωσιν τινὰ τῶν κληρούχων θεωρηθεῖσαν μὴ νόμιμον ἢ ἄκυρον δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ ἀναφέρῃ περὶ πάσης τυχόν παρανόμου ἀποφάσεως τῶν κληρούχων εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς καὶ νὰ ἀναμένῃ τὴν ἐπὶ ταύτης ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας πρὸ πάσης ἐκτελέσεως. Τὴν αὐτὴν ὑποχρῶσιν ἔχει καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ πᾶσαν τυχὸν παράνομον ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

13. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ τὰ δι' ὕπουργικῆς ἀποφάσεως ὁρισθησόμενα βιβλία καὶ νὰ ὑποβάλλῃ ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως ἐκάστης χρήσεως δύο μῆνας τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς.

14. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐνασχεῖ ἐποπτεῖαν καὶ ἐλεγχον τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν τήρησιν τῶν νόμων, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν αὐτοῦ καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς.

15. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ κατασχῇ διοικητικῶς τὰ βιβλία καὶ χρήματα καὶ πάντα ἐν γένει τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εἶδη καὶ νὰ παραδίδῃ ταῦτα εἰς τοὺς νόμιμους διαδόχους αὐτῆς.

16. Ἡ ὡς ἀνω δικαιοδοσία τῶν γραφείων Ἐποικισμοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὡς καὶ αἱ ἀνω ὑποχρεώσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἰσχύουσι καὶ διὰ πάσης τᾶς μέχρι τοῦδε πράξεις τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 2052 ἢ ἄλλως συσταθεῖσων Ἐπιτροπῶν ἢ Διοικητικῶν Συμβουλίων συνεταφισμῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων.

17. Αἱ ὑφιστάμεναι τυχόν προσωριναὶ Ἐπιτροπαὶ τοῦ νόμου 2052 διαλυόμεναι ἅμα τῇ ἰσχύϊ τοῦ παρόντος νόμου ἀνασυνιστῶνται συμφώνως πρὸς τὰς ἀνω διατάξεις.

Καταμέτρησης τοῦ κτήματος

Ἄρθρον 14.

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Βασ. Διατάγματος, δι' οὗ κηρύσσεται τὸ κτῆμα ἀπαιλοτριωτέον, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ καταμέτρησης καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ διαγράμματος αὐτοῦ. Δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ μερικὴ καταμέτρησης τοῦ κτήματος ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαιτεῖται ὁλόκληρος ἢ ἔκτασις πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν δικαιοῦμένων κλήρου. Αἰτῆσαι δὲ τοῦ ἰδιοκτήτου δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ὁλοκλήρως καταμέτρησην τοῦ κτήματος, ὅποτε ὁ ἰδιοκτήτης ἰσοχρεοῦται εἰς τὴν προκαταβολὴν τῆς ἐπὶ πλέον ὡς ἐκ τοῦτου δαπάνης, ἥτις ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 2183 ὁριζομένης.

2. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ οἱ ἰδιοκτῆται (ἐξ ἀδιαρέτου ἢ μὴ) τοῦ διανεμητέου κτήματος, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὁμόρων κτη-

μάτων και ή προσωρινή έπιτροπή των άγροτών υποχρεούνται προσκαλούμενοι να υποδείξωσιν έγγραφως ένα τουλάχιστον όριοδεικτὴν εἰς τὸ Συνεργεῖον καταμετρήσεως. Πρὸς τοῦτο ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου ἢ ὁ οικειὸς ἐλεγκτὴς τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας γνωστοποιεῖ δὲ τὸν τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν όριογραμμῶν πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς καταμετρήσεως. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου προσκαλεῖ αὐθιγερὸν τοὺς ἀντικλήτους τῶν ἐνδιαφερομένων ιδιοκτητῶν, ὅπως ὁρίσωσι παρὰ τῷ εἰρημένῳ συνεργεῖῳ ἢ ἐλεγκτῇ όριοδεικτας, υποχρεωμένους νὰ παρακολουθῶσιν ἀνελλιπῶς τὸ Συνεργεῖον καταμετρήσεως, χορηγόντες ὑπευθύνως πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὴν ὑπόδειξιν τῶν όριῶν πληροφορίαν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἔχει ὁρισθῇ ἀντικλήτος παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ τῆς περιφερείας ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὑποδειχθεὶς όριοδεικτὴς δὲν παρακολουθῇ ἀνελλιπῶς τὸ Συνεργεῖον ἢ ἀρνεῖται ἢ ἀγνοεῖ νὰ ὑποδείξῃ τὰ ἀπαραιτήτα διὰ τὴν καταμέτρησιν όρια, ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου συντάσσει πρῶτόκολλον περὶ τοῦτο ὑπογράφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ δύο ἀξιολύστον μαρτύρων ἐκ τῶν ἐργαζομένων ὁποσδήποτε εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Συνεργείου ἐκτελουμένας καταμετρήσεις τοῦ κτήματος καὶ ὑποβάλλει τοῦτο πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ συνεργείου ἐκ τοῦ κτήματος εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς Περιφερείας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Συνεργεῖον δύναται νὰ ἀρυσθῇ κατὰ πάντα ἄλλον τρόπον τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας. Ὁ δὲ ἐνδιαφερόμενος ιδιοκτήτης δικαιούται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τὴν ἀποπερατώσεως τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασιῶν τοῦ συνεργείου ἐν τῷ κτήματι νὰ ὑποβάλλῃ ἐνστάσιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ὑποδείξεως τῶν όριῶν. Ἡ Τοπογραφικὴ ὑπηρεσία ἅμα τῷ καταρτισμῷ τοῦ διαγράμματος τοῦ κτήματος καλεῖ αὐτὸν διὰ τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας ὅπως ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς προσκλήσεως προκαταβάλλῃ παρὰ τινι ταμείῳ τοῦ κράτους τὴν διὰ τῆς προσκλήσεως ὀριζομένην συνολικὴν δαπάνην τῆς γενήσομένης ἐρεύνης εἰς ἣν μετὰ ταῦτα προβαίνει ἢ Τοπογραφικὴ ὑπηρεσία τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐνισταμένου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου. Ἡ ἀνωτέρω συνολικὴ δαπάνη ὀρίζεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 2183. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἀναστέλλεται ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος ἀλλὰ προχωρεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνταχθέντος ἤδη διαγράμματος.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν όριοδεικτῶν ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου ὀφείλει νὰ σημειῇ ἐν τῷ σχεδιαγραφήματι τὰς ἀμφισβητούμενας όριογραμμάς, συντάσσωσιν εἰς διπλοῦν σχετικὸν πρῶτόκολλον, ἐφ' ὃς σχεδιάζονται προχειρῶς αἱ ὡς ἄνω όριογραμμάι, ὑπογράφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν διαφωνούντων όριοδεικτῶν, καὶ ὑποβάλλων τὸ μὲν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως Ἐπιτροπὴν, τὸ δὲ εἰς τὴν τοπογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου. Ἐὰν οἱ διαφωνούντες ὀριοδεικταὶ ἀρῶνται νὰ ὑπογράψωσι τὸ ὡς ἄνω πρῶτόκολλον ἢ εἶναι ἀγράμματοι, ἀναφέρεται τοῦτο ἐν τῷ πρῶτοκόλλῳ καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Συνεργείου καὶ δύο ἄλλων μαρτύρων ἐκ τῶν ὁποσδήποτε παρακολουθούντων τὰς καταμετρήσεις τοῦ κτήματος. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀμφισβητήσεων ἀποφάνεται ἡ ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως Ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος.

3. Οἱ ιδιοκτῆται τῶν ἐντὸς τοῦ καταμετρούμενου κτήματος ξένων τεμαχίων υποχρεοῦνται νὰ ὑποδείξωσιν έγγραφως ὀριοδεικτὴν κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ Συνεργείου, κοινωποιουμένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἢ τὸν Δήμαρχον τρεῖς ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν όριογραμμῶν, ὅστις υποχρεοῦται αὐθιγερὸν νὰ θεωροκλήσῃ ταύτην εἰς τὸ κατ' ἀσθημα τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου συντάσσει ὑποδείξεις εἰς διπλοῦν περὶ τῆς κανονικῆς ὑποδείξεως τῶν

όριῶν, ὑπογράφόμενας ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Συνεργείου, καὶ ἐκάστου τῶν όριοδεικτῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων, καὶ τὴν μὲν χορηγεῖ εἰς τὸν ὑπογράφοντα ὀριοδεικτὴν, τὴν δὲ ἑτέραν ὑποβάλλει εἰς τὴν Τοπογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ιδιοκτῆται ξένων τεμαχίων δὲν συμμετρῶνται πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἢ δὲν προσέρχονται αὐτοπροσώπως πρὸς ὑπόδειξιν τῶν όριῶν τῆς ιδιοκτησίας των, ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἢ ὁ Δήμαρχος υποχρεοῦνται νὰ ὑποδείξωσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ὀριοδεικτοῦ τὰ όρια ταῦτα.

4. Ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 500 εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Συνεργείου, προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ εἰς ὁ συμμετέχει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς Τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας δι' ἀπεφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐὰν ἐλεγχθῇ ὅτι παρέλειψε τινὰ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένων διατυπώσεων.

5. Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ὀριζόμενοι όριοδεικταὶ πληρώνονται ὑπὸ τῶν ὑποδεικνυόντων αὐτοὺς.

6. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι ἐκτὸς τῶν μελλόντων ἀπ' ἀρχῆς νὰ καταμετρηθῶσιν καὶ διὰ τὰ μὴ καταμετρηθέντα ἤδη ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀγροκτῆματα, ὧν διατάσσεται ἡ ἀναμέτρησις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευμένης 15 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀναμέτρήσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ κοινωποιουμένης εἰς τὸν ιδιοκτῆτην ἢ ἀντικλήτον κατὰ ἀ.θ. 12. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης προηγείται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, προτάσει τοῦ προϊσταμένου τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 15.

Ἡ καταμέτρησις τῆς περιοχῆς τῶν συνοικισμῶν τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἢ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων, ἢ ἐκλογῇ καὶ ἢ ἀποτύπωσιν τῆς περιοχῆς τῶν νέων συνοικισμῶν, αἱ μελέται ρυμοτομίας, ἐξυγιάνσεως καὶ σχεδίων ἐν γένει τῶν κομπούλεων καλχωρίων ἐντὸς τῶν εἰρημένων συνοικισμῶν καὶ ἢ ἐφαρμογῇ αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ μελέτη ἢ κατασκευὴ, ἀνάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἐπίσης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀνάγονται αἱ μελέται καὶ ἐκτελέσεις ἔργων οἰκοδομικῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν ἀφορώντων πάσης φύσεως κτίρια τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ νόμου 2488 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, αἱ ἀφορῶσι τὴν ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν κτιρίων, ἐφαρμόζονται διὰ πᾶσαν ἐργασίαν ἐκτελουμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τῶν σχετικῶν μελετῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1467 περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ ἐλέγγου μελετῶν τεχνικῶν τινων ἔργων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργεῖται.

Μελέτη τοῦ κτήματος

Ἄρθρον 16.

1. Κηρυχθέντος ἀπαλλοτριωτέου τοῦ κτήματος, ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ ἢ ἐν ἀνεπαρκείᾳ χρόνου εἰς ἑτερόν γεωπόνον ἢ ἐπιτόπιον αὐτοῦ μελέτη καὶ ἢ ἐξακριβώσεις πάντων τῶν διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν ἀναγκαζούντων στοιχείων καὶ ἢ συντάξις πίνακος τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως πρὸ σώπων προσυπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Δημάρχου (ἢ Παρέδρου) καὶ τῆς προσωρινῆς τῶν χωρικῶν Ἐπιτροπῆς. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας,

κατόπιν γνωμοδοτήσεως μόνον του Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, διὰ διαταγῆς του, νὰ ἀποσπᾷσιν γεωπόνους ἐξ οἰασθέντος δημοσίου ὑπαρξείας διὰ τὴν προμελετήν ἢ μελέτην κτημάτων.

Εἰς ἀποφοίτους μέσων γεωπονικῶν σχολῶν ἀνατίθεται ἡ μελέτη κτημάτων μόνον μετ' ἄσκησιν παρ' ἐπιστήμονι γεωπόνῳ.

Ὁ ἰδιοκτήτης εἰδοποιούμενος παρὰ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν μελέτην γεωπόνου ὀρίζει παρ' αὐτῷ ἀντιπρόσωπον, ἡ δὲ προσωρινῇ τῶν χωρικῶν ἐπιτροπῇ ἐν ἐκτῶν μελῶν αὐτῆς πρὸς παροχὴν τῶν διὰ τὴν ἔρευναν τοῦ κτήματος χρησίμων στοιχείων. Ἡ εἰδοποίησις γίνεται ἐγγράφως, κοινοποιουμένη διοικητικῶς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Οἱ ἀντιπρόσωποι δέον νὰ ὑποβάλλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν ἐγγράφως, εἰς τὸν γεωπόνον τὰ παρ' αὐτοῦ ζητούμενα στοιχεῖα καὶ νὰ χορηγῶσι τὰς ἀναγκαίους πληροφoρίας, τῆς διαδικασίας, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, προβαίνουσας ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τῶν παρὰ τοῦ γεωπόνου κατ' ἄλλον τρόπον συλλεχθέντων στοιχείων.

3. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιτοπικῆς μελέτης ὁ γεωπόνος συντάσσει ἔκθεσιν περιλαμβάνουσι κυρίως:

α') Τοὺς γενικοὺς γεωργοοικονομικοὺς ὅρους τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ καίτῃ τὸ κτῆμα (ὅροι συγκοινωνίας, ἀσφαλείας, κλίματος, ὑδρογραφίας, χωρογραφίας, ὑγιεινῆς, ἀγροτικῆς πίστεως, πυκνότητος πληθυσμοῦ, παραγωγῆς, ἐκμεταλλεύσεως κλπ.).

β') Τὸ ἱστορικὸν τοῦ κτήματος καὶ τῶν γενομένων ἐπ' αὐτοῦ δικαιοπραξιῶν, ἰδίᾳ δὲ πωλήσεων, τῶν ὅρων παραγωγῆς καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ, τὴν ὑφισταμένην μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ καλλιεργητῶν σχέσιν, ὑπολογιστὸν τῆς ἀκαθάρτου καὶ καθαρᾶς προσόδου, ὡς καὶ τοῦ ἐτησίου καθαρῷ ἐνοικίου τοῦ κτήματος, καὶ ἐν γένει τὴν συνολικὴν καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἀκριβεστέραν ἐξέυρεσιν παντὸς στοιχείου χρησίμου διὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ, καί,

γ.) Πίνακα τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως ἐμφαίνοντα τὴν ἀστικὴν κατάστασιν αὐτῶν (ἐγγαμος, ἄγαμος, κλπ.) τόπον ἐγκαταστάσεως τοῦ ἰδίου καὶ τῆς οἰκογενείας του, τόπον τῆς προσωρινῆς διαμονῆς του, τὴν πρὸς τὸ ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα σχέσιν του κατὰ τὰς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 5, τὴν τυχόν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς του ἢ τῆς γυναικὸς του, τὰ καλλιεργητικὰ αὐτοῦ ἐφῶδια, ὑπολογισμὸν τῆς ἀναγκαίου δι' ἑκάστον κλῆρον ἐκτάσεως, τῆς ἐκτάσεως τῶν κοινῶν κλῆρων καὶ τῆς παραμενοῦσας τυχόν ὡς ἀναπαλλοτριώτου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ὑποδείκνυν συγχρόνως εἰς ποῖον σημεῖον τοῦ κτήματος δέον ν' ἀφῇ αὕτη λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀποκαθιστάμενων καλλιεργητῶν καὶ ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως αὐτοκαλλιεργείας τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. Αἱ αἰτήσεις τῶν τυχόν παραλειφθέντων εἰς τοὺς πίνακας δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι μέχρι πέρας τῆς μελέτης εἰς τὸν γεωπόνον.

4) Ἡ ἔκθεσις ἀνακοινοῦται ἐν ἀντιγράφῳ παρὰ τοῦ γεωπόνου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἀντίκλητον τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Προσωρινῆς τῶν χωρικῶν Ἐπιτροπῆς, ὧν αἱ παρατηρήσεις ὑποβάλλονται ἐντὸς ἡμέτῳ τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ.

5) Συγχρόνως ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως τοιχοκολλᾶται ἐξῶθεν τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου. Ἐντὸς δὲ ἡμέρῳ δικαιούται οἰοσθέντος νὰ ὑποβάλῃ ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἀντιρρήσεις του ἐγγράφως εἰς τὸ ἀρμόδιον γραφεῖον Ἐποικισμοῦ.

6) Πάντα τὰ σημεία, ἐφ' ὧν ἤθελεν ἐπέλθει μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῆς προσωρινῆς τῶν χωρικῶν Ἐπιτροπῆς συμφωνία βεβαιουμένη ἐν πράξει ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ γεωπόνου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων, θεωροῦνται ἀνεπίδεκτα ἀμφισβήτησεως, μὴ ἐπιτρεπομένης

περαιτέρω ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως ἐνώπιον τῆς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένης ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτροπῆς.

7) Εἰς τὸν ἐνεργήσαντα τὴν μελέτην γεωπόνον καταβάλλονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δραχ. 200 δι' ἑκάστον μελετώμενον κτῆμα.

8) Δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὴν ἔρευναν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ὁ παραλείψας τὸν διορισμὸν ἀντιπροσώπου παρὰ τῷ γεωπόνῳ ἢ μὴ ὑποβάλων ἀκριβῶς καθορισμένην καὶ ἡτιολογημένην περὶ τοῦτου αἴτησιν κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου παρατηρήσεων.

9) Ἡ ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ περιλάβῃ ὡς δικαιούμενα ἀποκαταστάσεως πρόσωπα μὴ ὑποβαλόντα ἐμπροθέσμως τὴν περὶ ἐγγραφῆς αἴτησιν ὅσον ἡ παράλειψις αὕτη ὀφείλεται εἰς λόγους πλήρως ἀποδεδειγμένης ἀδυναμίας.

Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 17.

1. Συνιστᾶται ἐν τῇ ἑδρᾷ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ἐφ' ὅσον συντρέχει πρὸς τοῦτο περίπτωσις, τριμελής Ἐπιτροπὴ, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ὡς Προέδρου αὐτῆς, ἐνὸς Πρωτοδίκου καὶ ἐνὸς δημοσίου γεωπόνου ἀποφοίτου ἀνωτέρας γεωπονικῆς Σχολῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημιώσεως καὶ ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως περὶ τῶν δικαιουμένων εἰς ἐγκατάστασιν κληρῶν τῶν ἐχόντων πλήρη ἢ ἐλλιπῆ τὰ γεωργικὰ τῶν ἐφῶδια πρὸς καλλιέργειαν τῶν παραχωρηθησμένων εἰς αὐτοὺς ἐκτάσεων, τῶν ὁριστικῶς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παρεμενουσῶν τοιούτων ὡς καὶ ἐκείνων αἵτινες παραμένουσαι εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παραχωρηθῶσονται εἰς τοὺς συμπληροῦντας τυχόν τὰ ἐφῶδια τῶν κληρῶν, καθορίζουσα συγχρόνως ἐπὶ τοῦ προχείρου ἡ ὁριστικῶς σχεδιαγράμματος κατὰ προσέγγισιν καὶ τὴν τοποθεσίαν αὐτῶν, καὶ τέλος ἐπαντὸς ἐτέρου κτήματος συναφῶς πρὸς τὴν ἀπαλλοτριώσιν τοῦ κτήματος. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπὶ θεμάτων ἐφ' ὧν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως, αἱ ἀποφάσεις ἐλήφθησαν κατὰ ἀναμφισβήτητον παράδοξιν ρητῆς διατάξεως τοῦ νόμου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται, μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ νὰ παραπέμψῃ τὰ θέματα ταῦτα εἰς τὴν ἀρμόδιαν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπανεκδίκασιν συμφώνως τῷ νόμῳ.

Πρὸς ἐπιχειρήσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ ὑπ' αὐτῆς συλλεγόμενα στοιχεῖα ὡς καὶ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινόμενα. Ἐπίσης συλλέγει καὶ πάντα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῶν μέσα εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατόπιν προτάσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀρμόδιων Ὑπουργῶν ὀρίζονται οἱ μετέχοντες τῆς Ἐπιτροπῆς δημόσιοι λειτουργοὶ καὶ οἱ ἐν περιπτώσει κωλύματος τυχόν ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

3. Οἱ μετέχοντες τῆς Ἐπιτροπῆς δημόσιοι λειτουργοὶ λοχολοῦνται κυρίως διαρκούσης τῆς ἀποσπάσεως τῶν εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς, ἀδυνατούντων δὲ τυχόν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν νὰ συμμετάσχῃ ἐπὶ μακρὸν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ τοῦτον, ἀναπληροῦται οὗτος παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ παρ' ἐνὸς τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν του, ὅστις ἐν περιπτώσει κωλύματος ἀναπληροῦται προσαίρως κατὰ τὴν κανονισμένην σειράν.

4. Ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ σύστασις πλείονων ἐπιτροπῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ὧν ἡ ἑδρα δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς ἑδρας αὐτῶν.

5. Διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν ἔχουσιν δικαίωμα ὅτε ἰδιοκτήτης καὶ τὸ Δημόσιον μετὰ τῶν ἐνδια-

περομένων χωρικών να παρέχονται ενώπιον της άνω Έπιτροπής και του Έφετείου, των δικαστικών αντιπροσώπων όριζομένων παρ' αὐτῶν. Ο αντιπρόσωπος του Δημοσίου και των ενδιαφερομένων χωρικών διορίζεται παρὰ του Υπουργού της Γεωργίας, εκλεγόμενος μεταξύ τριῶν προτεινομένων υπό της προσωρινής ή όριστικής τῶν χωρικών Έπιτροπής.

Η άμοιβή αὐτῶν καταβάλλεται υπό του Δημοσίου.

6. Διά τὰ άφορῶντα τήν εκτέλεσιν του παρόντος νόμου, ή Έπαρχία Φαρσάλων υπάγεται εις τήν δικαιοδοσίαν του Πρωτοδικείου Βόλου.

Άρθρον 18.

1. Η έπιτροπή άπαλλοτριώσεως συνεδριάζει νομίμως παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, αποφαινεται δέ κατά πλειονοψηφίαν, τῆς ψηφοφορίας γενομένης κατά τὰς διατάξεις της Πολ. Δικονομίας.

Η γνώμη της μειοψηφίας διατυπῶνται έγγραφως έν τῇ αποφάσει της Έπιτροπής.

2. Χρέη γραμματέως εκπληροῦ δικαστικός ή γραμματεὺς ή υπογραμματεὺς όριζόμενος υπό του Προέδρου του δικαστηρίου ή υπάλληλος της υπηρεσίας του Έποικισμοῦ όριζόμενος παρὰ του προϊσταμένου της άρμοδίου Γραφείου δύναται δέ να παρίστανται ενώπιον αὐτῆς ως εισηγητῆς άνευ ψήφου ή συντάξας τήν εκθεσίς γεωπόνος ή άλλος υπό του Υπουργείου της Γεωργίας όριζόμενος δημόσιος γεωπόνος.

3. Είς έκαστον τῶν μελῶν της άνωτέρω Έπιτροπῆς καταβάλλονται εκ του Δημοσίου Ταμείου άμοιβή δι' έκαστην άπαλλοτριούμενον κτήματι εις μέν τὸν Πρόεδρον δραχ. 120 εις έκαστον δέ τῶν λοιπῶν μελῶν δραχ. 100 και εις τὸν γραμματέα δραχ. 50.

Αποφάσεις Έπιτροπῆς άπαλλοτριώσεως.

Άρθρον 19.

1) Η Έπιτροπή αποφαινεται επί τῇ βάσει τῶν συλλεγέντων και ὑπ' ὅψιν αὐτῆς ὑποβληθέντων στοιχείων, δύναται δέ αν κρίνῃ τοῦτο επάναγκας, να διατάξῃ περαιτέρω έρευναν μόνον εφ' ὧν σημείων ὑποβληθείσης εμπροθέσμως της κατά τὸ άρθρον 16 παρ. 4, 8 και 9 αἰτήσεως ή γεωπόνος παρέλειψε τήν εξακριβῶσιν αὐτῶν.

2) Ο Πρόεδρος της Έπιτροπῆς άσκει πάντα τὰ κατά τήν Πολ. Δικονομίαν δικαιώματα του Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

3) Η έπιτροπή εκδίδει τήν απόφασιν αὐτῆς έντός 10 ἡμερῶν, έν περιπτώσει δέ μη επαρκῶς ήτιολογημένης βραδύτητος επιβάλλεται εις τὸν υπάιτιον ταύτης δημόσιον υπάλληλον, εξαίρεσει του προέδρου και του πρωτοδίκου μετά γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Έποικισμοῦ, υπό του Υπουργού της Γεωργίας πειθαρχική ποινή προστίμου μέχρι του ήμισους του μηνιαίου οργανικοῦ μισθοῦ, ή προσωρινῆς άπολύσεως μέχρι δύο μηνῶν, προκαλουμένης έν ανάγκη της αντικαταστάσεως αὐτοῦ παρὰ τῇ Έπιτροπῇ, δι' έτέρου προσώπου όριζόμενου κατά τούς όρισμούς του άρθρου 17. Επί του Προέδρου της Έπιτροπῆς και του Πρωτοδίκου διά τήν άνωτέρω περίπτωσιν τήν πειθαρχικήν έξουσίαν άσκει ή Υπουργός της Δικαιοσύνης.

4) Μετά τήν εκδοσιν της αποφάσεως ή Έπιτροπή αποστέλλει ταύτην έντός τριῶν ἡμερῶν έν αντιγράφῳ εις τὸ Υπουργεῖον Γεωργίας, Διεύθυνσιν Έποικισμοῦ και εις τὸ οικεῖον γραφεῖον Έποικισμοῦ.

5) Έν ή περιπτώσει έν άπαλλοτριούμενῳ κτήματι δέν εἶναι δυνατόν λόγω ανεπαρκείας γαιῶν να εγκατασταθῶσι πάντες οι δικαιούμενοι επιτρέπεται ή συνεκδικασίς κτημάτων, άμέσως γειτονικῶν, έχόντων πλεονασμα γαιῶν και ή προσθήκη τῶν εκτάσεων τούτων εις ή κτήμα δέν έχει επάρκειαν τοιούτων. Τήν συνεκδικασιν τούτων διατάσσει τὸ Υπουρ-

γεῖον της Γεωργίας. Εάν δέ τὰ κτήματα ταῦτα κείνται εις διαφόρους περιφερείας άρμοδία διά τήν εκδικασιν εἶναι ή Έπιτροπή άπαλλοτριώσεως, εις τήν περιφέρειαν της οποίας κείται τὸ κτήμα, εις ή θα προσαρτηθῇ ή άνω εκτασίς.

Εάν ή Έπιτροπή φρονεῖ ότι δέν δύναται να προχωρήσῃ εις τήν εκδικασιν ένός τῶν κτημάτων ένεκα ελλείψεως στοιχείων, τότε, εφ' ὅσον προηγείται ή εκδικασίς κτηματος μη έχοντος επάρκειαν γαιῶν, παραχωρεῖται εις τούς κληρούχους εκ τούτου ήλαττωμένος κλήρος επί σκοπῷ συμπληρώσεως αὐτοῦ κατά τήν εκδικασιν τῶν γειτονικῶν. Εάν δέ προηγῇ ή εκδικασίς τῶν τελευταίων τούτων, ή έπιτροπή άπαλλοτριώσεως προβαίνει εις τήν άποκατάστασιν τῶν δικαιουμένων έν αὐτοῖς κληρούχων, τὸ δέ έναπομένον τμήμα του κτηματος όρίζει ως παραμένον εις τὸν ιδιοκτήτην μέχρι τῆς εκδικάσεως τῶν μη έχόντων επάρκειαν γαιῶν κτημάτων, εις ή θέλουσι προστεθῇ τμήματα εκ τούτου.

Τὸ μετά τήν εκδικασιν πάντων τῶν κτημάτων άπομένον τμήμα του κτηματος εἶναι εφεξῆς αναπαλλοτριώτον.

Έπιτροπή διαχωρισμοῦ.

Άρθρον 20.

1) Μετά τήν εκδοσιν της αποφάσεως της Έπιτροπῆς άπαλλοτριώσεως, έπιτροπή διαχωρισμοῦ, αποτελουμένη εκ του προϊσταμένου του γραφείου Έποικισμοῦ ή έτέρου γεωπόνου υπό τούτου όριζόμενου και τοπογράφου μηχανικοῦ όριζόμενου υπό του Υπουργού της Γεωργίας, μεταβαίνουσα επί τόπου, καθορίζει επί τῇ βάσει της εκδοθείσης αποφάσεως τήν άπαλλοτριωμένην, τήν έκτασιν ήτις μέλλει να άπαλλοτριωθῇ πρὸς συμπλήρωσιν του κλήρου τῶν εις τὸ μέλλον άποκτώντων τὰ εφόδια και δικαιωθέντων κλήρου, ως και τήν εις τὸν ιδιοκτήτην ως αναπαλλοτριώτον παραμένουσαν τοιαύτην, όροσημαίνουσα τὰ διαχωρίζοντα μεταξύ των τὰς ως άνω εκτάσεις όρια και συντάσσουσα τὸ σχετικόν πρωτόκολλον. Επί τῶν τυχόν άντιρρήσεων κατά τὸν διαχωρισμὸν εκ μέρους τῶν ενδιαφερομένων αποφαινεται τελεσιδικῶς έντός 8 ἡμερῶν από της προσφυγῆς εις αὐτήν ή έπιτροπή άπαλλοτριώσεως εφ' ὅσον ή προσφυγή εγένετο έντός 8 ἡμερῶν από της κοινοποιήσεως του ως άνω πρωτοκόλλου. Μετά τήν όριστικήν απόφασιν της Έπιτροπῆς ταύτης, ή έπιτροπή διαχωρισμοῦ, μεταβαίνουσα έν ανάγκη εκ νέου επί τόπου, συντάσσει τὸ όριστικόν πρωτόκολλον και καθορίζει επί τόπου και επί του διαγράμματος σαφῶς τὰς γραμμάς του διαχωρισμοῦ.

Όριστική έπιτροπή.

Άρθρον 21.

1) Μετά τήν κοινοποίησιν της αποφάσεως της Έπιτροπῆς άπαλλοτριώσεως, ή προϊστάμενος ή άλλος υπάλληλος του Γραφείου Έποικισμοῦ, μεταβαίνων επί τόπου καλεῖ τούς δικαιωθέντας άποκαταστάσεως κληρούχους, ὅπως δηλώσασιν ένυπογράφως ότι δέχονται τήν παραχώρησιν τῶν εις αὐτοὺς επιδικασθέντων κλήρων. Δι' έκαστον άγράμματον ὑπογράφουσι δύο έγγραμματοι, βεβαιούντος τούτο και του άρμοδίου υπαλλήλου του Γραφείου Έποικισμοῦ. Οί άπόντες τούτων ὑποβάλλουσι τήν ως άνω δήλωσιν εις τὸ Γραφεῖον Έποικισμοῦ έντός τὸ πολὺ ένός μηνός, οι δ' έν τῷ στρατῷ ὑπηρετούντες έντός τριῶν μηνῶν, από της εκδόσεως της αποφάσεως, ἄλλως αποκλείονται παντὸς δικαιώματος κλήρου. Η δήλωσις αὕτη επέχει θέσιν συμβάσεως και ὑποχρεώνει τούς δηλούντας εις άποδοχὴν τῶν υπό του Νόμου επιβαλλομένων αὐτοῖς ὑποχρεώσεων.

Παραίτησις του κληρούχου επιτρέπεται μέχρι της όριστικῆς διανομῆς του κτηματος, επιδιδομένης έγγραφου δηλώσεως περί ταύτης διά δικαστικὸν κλητῆρος εις τὸ οικεῖον γραφεῖον Έποικισμοῦ. Η άποδοχή της παραίτησεως γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργείου της Γεωργίας τὸ

όποιον δύναται νὰ ἐγγράφῃ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἐκτίμοντας καλλιεργητὰς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 5.

Ἡ παραίτησις δύναται νὰ εἶναι ἐπὶ ὅλου ἢ μέρους τοῦ κλήρου.

2) Ἐντὺς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως οἱ δηλώσαντες ὅτι ἀποδέχονται τὸν κλήρον τῶν, πλὴν τῶν δικαιωθέντων ἐπαγγελματικῶν τοιοῦτου ἢ κλήρου συντηρήσεως καὶ τῶν μὴ ἔχοντων πλήρη τὰ ἐφόδια, προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ προσέρχονται καὶ ἐκλέγουσι πενταμελὴ ὁριστικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὰς κατηγορίας Α' καὶ Β' τοῦ ἄρθρου 5 ὡς καὶ δύο ἀναπληρωματικὰ αὐτῆς μέλη κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 12 διαδικασίαν ἐκ τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

Ἡ θητεία τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι μονετής δυναμένη νὰ παραταθῇ ἢ ἐπιβραχυθῇ μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέας τοιαύτης. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας τῶν νὰ ἐπανεκλεγῶσιν.

3) Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριστικαὶ ἐπιτροπαὶ διαχειρίζονται τοὺς κοινούς κλήρους καὶ ἐνεργοῦσι διαφόρους ἐργασίας ἀνατιθεμένας αὐταῖς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ.

4) Ἐὰν ἕνεκα παύσεως ἢ ἐξ ἄλλων λόγων καθίσταται ἀδύνατος ἡ συγκρότησις τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ τυχόν ὑπάρχοντος Συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως, τὰ ἔργα αὐτῶν ἐκτελεῖ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 ὑπάλληλος τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου, ἀκούων καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

5) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 περὶ προσωρινῶν ἐπιτροπῶν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς ὁριστικὰς ἐπιτροπὰς καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν κατὰ τοὺς νόμους 1072 καὶ 2052 συσταθέντων συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως.

6) Οἱ δυνάμει τῶν νόμων 1072 καὶ 2052 ὀριστάμενοι Συνεταιρισμοὶ ἀποκαταστάσεως, οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μὴ ἔχοντες εἰσέτι καταβάλει ἐξ ὁλοκλήρου τὰ δυνάμει τῶν ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ὁρισθέντα ποσά, διαλύονται ὑποχρεωτικῶς, ἐκλεγμένης συμφώνως πρὸς τὰς προηγουμένας διατάξεις ὁριστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐκ τούτων καταβαλόντες ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἄνω ποσὰ δύνανται νὰ διαλύσωσι τὸν Συνεταιρισμὸν ἐφ' ὅσον ζητήσωσι τοῦτο τὰ 3) 5 τῶν μελῶν τοῦ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως. Ἀμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς πράξεως συνερχόμενοι οἱ κατὰ τὰ ἄνω δικαιουμένοι ἐκλέγουσιν τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριστικὴν ἐπιτροπὴν, ἣν δύνανται βραδύτερον ν' ἀντικαταστήσωσι δι' ἄλλης ἐκλεγμένης συνωδᾶ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν τοῦτο ᾔθελε ζητήσῃ καὶ δι' αἰτήσεώς τῶν τὸ 1) 4 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τούτων. Ἀντίγραφον δὲ τῆς πράξεως ἐκλογῆς διαβιβάζεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας διὰ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ.

7) Εἰς τοὺς τυχόν μὴ διαλυομένους Συνεταιρισμοὺς τῶν νόμων 1072 καὶ 2052 καταργεῖται ἡ ἀπεριόριστος καὶ ἀλληλέγγυος εὐθύνη. Ἐκαστος κληροῦχος εἶναι ὁ ἴδιος ὑπεύθυνος διὰ τὴν καταλογισθησομένην αὐτῷ ἀξίαν τοῦ κλήρου καὶ τῶν κοινῶν ἢ συνεταιρικῶν τοιοῦτων. Ὁ καταλογισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλεται δὲ μετὰ συζήτησιν ἐν Γενικῇ Συνελεύσει πρὸς ἔγκρισιν τῷ Ὑπουργῷ τῆς Γεωργίας καὶ ἐκτελεῖται μετὰ τὴν ἔγκρισιν ταύτην.

8) Αἱ ὀριστάμεναι ἤδη ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας αἱ βαρύνουσαι τοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν νόμων 1072 καὶ 2052 καταβαλλόμεναι παρ' αὐτοῦ καταλογίζονται εἰς βάρος ἐκάστου κληροῦχου.

Ἐκτίμησης

Ἄρθρον 22.

1) Ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ τῆς κατὰ τὸν Ὀθωμανικὸν νόμον ἐξουσιάζσεως (τεσσαρῶν φ) ἢ ἄλλο ἐπὶ ἀπολλοτριωμένου κτήματος δικαίωμα ἀποζημιώσεως διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαίωματος τῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτίμησης (λ. χ. τιμὴ πώλησεως ἢ ἐνοικίου τοῦ κτήματος ἢ πλησιοχώρων ἄλλων ὁμοίων κτημάτων, παραγωγικότης τοῦ ἐδάφους, καθαρό πρόσοδος, ἐνεργηθεῖσα ἐκτίμησις περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ἐμπεροτεχνῶν, συγκριτικὴ ἐκτίμησις γειτονικῶν κτημάτων, νομίμως τηρούμενα λογιστὰ καὶ βιβλ. α. κ. λ. π.)

Ἡ ἀποζημιώσις ὁρίζεται εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου, ἐξωρισκομένης κατ' ἐκτίμησης τῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον. Πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ ἐν τῷ κτήματι γενόμεναι μετὰ τὸ ἔτος 1914 ὠφέλιμοι δαπάναι πρὸς κατασκευὴν μονίμων ἐν αὐτῷ ἔργων.

Ἐν ἡ περιπτώσει αὗται κατεβλήθησαν ὑπὸ τρίτων κατατίθενται ὑπὲρ τοῦ καταβαλόντος καὶ πληρώνονται εἰς τοῦτον προνομικῶς ἐφ' ὅσον ἔχει δικαίωμα.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ ἐκτίμησης τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ἡ τυχὸν ἐπελθοῦσα ἕνεκα τῆς συνδρομῆς ἀσυνήθων περιστάσεων παροδικῇ ὑπερτίμησις ἢ ὑπετίμησις τοῦ ἀκινήτου.

Εἰς τὸν κανόνα τοῦτον περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου προελθοῦσα ὑπερτίμησις, ὀριζομένης τῆς ἀποζημιώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προπολεμικῆς τῶν κτημάτων ἀξίας μετὰ προσαυξήσεως ἀνερχομένης ἀπὸ 20—40 ο. Προπάλεμικὴ ἀξία ἐννοεῖται ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν τῆς μέχρις τέλους τοῦ ἔτους 1914 πενταετίας.

2) Ἡ παρεχόμενη προσαυξήσις ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς ἀξίας ποικίλλει κατὰ κτῆμα ἀναλόγως τῆς παραγωγικότητος, τῆς ἀσφαλείας τῶν συγκοινωνιῶν, τῶν μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως ἐκάστου κτήματος μέχρι τοῦ καθοριζομένου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀνωτάτου ὅριου ὅπερ παρέχεται εἰς κτῆματα, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις διατελεῖ ὑπὸ ἀκρῶς εὐμενέας συνθήκας. Ἡ μεῖζων ἀξία ἦν προσεπόρισαν εἰς τὸ κτῆμα οἱ ἐκ τῶν τελευταίων πολέμων προελθόντες ἐπωφελέστεροι ὅροι ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς, λ. χ. ἐμπέδωσις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, πύκνωσις συγκοινωνίας κ. λ. π., δέον νὰ προσμετρηθῇ εἰς μερικὴν τῆς προσαυξήσεως συμψηφισμόν.

3) Εἰς τὰ τμήματα τῶν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων, τὰ ὁποῖα παρέμειναν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, αἱ μορτικαὶ σχέσεις καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐπομένης γεωργικῆς περιόδου κατὰ τὸ δίκστημα τῆς ὁποίας ἐπραγματοποιήθη ἡ παράδοσις τῆς νομῆς τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος εἰς τοὺς κληροῦχους.

Ἀπόφασις Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετερίου.

Ἄρθρον 23.

1) Ἐντὺς ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ὁ πρόεδρος ὀφείλει, ἂν ἐν περαιτέρω διαδικασίᾳ νὰ εἰσαγάγῃ ἔστω καὶ ἐν εἰδικῇ ἐκτάκτῃ συνεδριάσει τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντὺς δεκαπέντε ἡμερῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 συλλεγέντων στοιχείων νὰ ἐκδώσῃ κατ' ἴδιαν κρίσιν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζομένους γενικούς κανόνας, τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ ἀπόφασιν περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἀποζημιώσεως. Εἰς τὴν ἀποζημιώσιν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ παραμένουσα εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ὁριστικῶς ἔκτασις ὡς καὶ ἡ παραμένουσα εἰς αὐτὸν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τυχόν εἰς τὸ μέλλον ἀποκτώντων ἢ συμπληρούντων τὰ ἐφόδια τῶν δικαιωθέντων κλήρου

διά την οποίαν καθορίζεται εν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ειδικῶς ἢ καταβλητέα ἀποζημιώσεις πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου κοινοποιουμένης ἐντὸς τριημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως πρωτοδικῶν πρὸς τοὺς ἀντικλήτους τῶν διαδίκων, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως ταύτης ἀπευθυνομένη ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου.

Τὴν ἔφεσιν ἐγείρει πλὴν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κληροῦχων καὶ πᾶς κειτήμενος ἐπὶ τοῦ κτήματος ἐμπράγματον δικαίωμα ὡς καὶ ὁ ἔχων ἐπ' αὐτοῦ ἐγγεγραμμένην ὑποθήκην ἢ προσημείωσιν ἢ κατασχὼν δανειστής. Ἡ ἔφεσις ἐγγράφεται εἰς τὸ πινάκιον τῶν ἐφέσεων καὶ συζητεῖται μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης ὑπαθέσεως ὑποχρεωτικῶς τὴν πρώτην δικαίωμον τοῦ Ἐφετείου, μὴ ἐπιτρεπομένης ἀνακοπῆς κατὰ τῆς τυχόν ἐκδοθείσης ἐρήμην ἀποφάσεως.

Ἡ μὴ ἐκκληθεῖσα ἐντὸς τῆς ἀνω προθεσμίας ἀπόφασις τοῦ πρωτοδικείου θεωρεῖται ὀριστικὴ καὶ τελεσίδικος καὶ ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου. διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάθεσιν τῆς ἐν αὐτῇ ὀριζομένης ἀποζημιώσεως.

3. Τὸ Ἐφετεῖον ἀποφαίνεται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως μόνον περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου οὐδὲν ἐπιτρέπεται ἐνδίκον μέσον.

4. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταστάσα τελεσίδικος τοῦ Ἐφετείου ἀπόφασις ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάθεσιν τῆς ἐν αὐτῇ ὀριζομένης ἀποζημιώσεως.

5. Ἡ μεταγραφὴ κτημάτων ἐκδικασθέντων κατὰ τὸν νόμον 2052 καὶ μὴ εἰσῆτι μεταγραφόντων γίνεται μετὰ τὴν ὀριστικὴν καὶ τελεσίδικον ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδικείου ἢ τοῦ Ἐφετείου ἥτις λαμβάνεται πάντως κατὰ τὸν παρὸντα νόμον.

Οἱ ἰδιοκτῆται τοιούτων κτημάτων λαμβάνουσι μέχρι τῆς μεταγραφῆς τὸ ἐν ἄρθρῳ 30 μίσθωμα ἐὰν δὲν ἐγένετο ἢ κατάθεσις τῆς ἀποζημιώσεως.

6. Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ πρόσωπα ἐκδικασθέντων κατὰ τὸν νόμον 2052, ἐφ' ὅσον δὲν ἡσκήθῃ ἔφεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, δύναται ν' ἀσκηθῇ τοιαύτη ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρ. 45 παρ. 3.

Καταβολὴ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 24.

1. Ἡ ὀριζομένη ἀποζημιώσις διὰ τῆς ὀριστικῆς καὶ τελεσίδικης ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Ἐφετείου κατατίθεται μετὰ τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς καὶ ἐντολῇ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ὁθσαυροῦ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς μετρητὰ κατὰ τὸ 1) 4 καὶ εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὰ λοιπὰ 3) 4, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἡμισυ εἰς ὁμολογίας ὀνομαστικῆς, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ εἰς ἀνωνύμους τικύτας, εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὀρισθησόμενα.

2. Ἡ ἀποζημιώσις διὰ τὴν εἰς τὸ μέλλον παραχωρουμένην πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου τῶν ἀποκτώντων ἢ συμπληρούντων τὰ ἐφ' ἧς τῶν δικαιωθέντων κλήρου ἔκτασιν καταβάλλεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κατὰ τὴν παραχώρησιν αὐτῶν γενησομένην διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 παρ. 3 τοῦ παρόντος διατασσόμενα.

3. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται δύναται νὰ καταθέσωσιν ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς δημοτικόν, ἢ εἰς ταμεῖον ἄλλου νόμιμοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὡς ἐγγύησιν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

4. Ἐπιτρέπεται ἢ ἐπένδυσιν χρημάτων εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως, καὶ

α') Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου, πρόκειται ἢ νὰ καταστῶσι παραγωγὰ χρήματα περιουσίας διατελούσης ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ νὰ κατατεθῶσι ταῦτα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἢ τῷ Ταμεῖῳ Παρακαταθηκῶν.

β') Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου, πρόκειται νὰ κατατεθῶσι χρήματα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.

γ') Ὅσάκις κληδεὼν ἐκκαίμενης κληρονομίας ἔχει εἰς χεῖρας του μετρητὰ χρήματα.

δ') Ὅσάκις ἀσφαλιστικαὶ Ἐταιρεῖαι ὀφείλουν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, νὰ καταθέσωσιν εἰς Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐγγύησιν ἢ μέρος τῶν εἰσπράξεων των.

5. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως εἶνε δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

α') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος δημοσίων κτημάτων, ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν, ἐκποιουμένων διὰ δημοπρασίας.

β') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ἐξουσιάζσεως (τεσσαροῦφ) ἐπὶ δημοσίας γῆς διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ δικαίωματος τούτου εἰς δικαίωμα πλήρους ἰδιοκτησίας.

6. Τὰ τοκομερίδια τῶν ἄνω ὁμολογιῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς οἰανδήποτε κατάσχεσιν.

7. Οἱ ἰδιοκτῆται κτημάτων ἐφ' ὧν ἐξεδόθη ἤδη ἢ ἀποφασίς τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἔχουσι λάβει ἤδη ὁμολογίας τοῦ Κράτους, δύναται, ἐν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης δηλώσωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὅτι συναινῶσι, ν' ἀνταλλάξωσι ταύτας με τοιαύτας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς συνωδὰ πρὸς τὰς τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις.

Ἄρθρον 25.

1. Μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τὴν μεταγραφὴν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους ἢ κυριότης μεταβαίνει ἐλευθέρᾳ παντὸς βάρους εἰς τὸ Δημόσιον. Πᾶσα ἀξίωσις τοῦ τέως ἰδιοκτήτου ἢ παντὸς ἄλλου προσώπου στηριζομένη ἐφ' οἷον ὅποτε δικαίωματος προσωπικοῦ ἢ ἐμπράγματου ἢ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν διαδικασίας, ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀποσβέννεται, μόνον δὲ ὡς προσωπικὴ ἀξίωσις ἐπὶ τῆς καταθέσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν ἀποζημιώσεως ἢ κατὰ τοῦ προσώπου εἰς ὃ κατεβλήθη αὐτή, δύναται νὰ ἀσκηθῇ.

2. Ἀμα τῇ ἐκδόσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου ἢ ἀμα ὡς καταστῇ ἢ ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου ὀριστικὴ καὶ τελεσίδικος, ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἐφετείου ἢ Πρωτοδικείου δέον ἐντὸς 8 ἡμερῶν ν' ἀποστέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περίληψιν, περιέχουσαν τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὴν προσωνυμίαν τοῦ κτήματος, τὴν τοποθεσίαν, τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως. Ἐντὸς μηνὸς δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης δικαιούνται οἱ ἐγγεγραμμένοι καὶ οἱ κατασχόντες δανεισταὶ δι' αἰτήσεώς των ὑποβάλλομένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκ τοῦ κατατεθέντος τιμήματος.

Ὁ Πρόεδρος ἀποφαίνεται περὶ πάσης ἀμφισβήτησεως ἐπὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, ἐξετάζων τοὺς τίτλους καὶ ἀποδείξεις κυριότητος, προκειμένου δὲ περὶ μεσηγγυημένων ἢ ἐγκαταλειμμένων κτημάτων, ἢ κτημάτων περὶ ὧν προβλέπει τὸ κεφάλαιον Θ' τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052 ἢ ἐν ᾧ περιγράφονται θίγονται δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ὅπως δῆποτε, δύναται νὰ ζητήται προηγουμένως γνωμοδότησις τοῦ μικτοῦ Συμβουλίου Κτημάτων καὶ Εἰρηανοῦ.

Μέχρι της απόφασης του Προέδρου ή απόζημιώσεις παραμένει εις τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

3. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἑνὸς προθεσμίας ἐκδίδει ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπόφασιν, ἐν ᾗ καθορίζει τὸ ἐκ τοῦ ὅλου τιμῆματός καταβλητέον ἀμέσως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ποσόν, διατάσσει δὲ τὴν μὴ ἀπόδοσιν εἰς αὐτὸν τοῦ ὑπολοίπου μέχρις ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν παρὰ τῶν ἁρμοδίων Δικαστηρίων. Τὸ καταβλητέον οὕτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ποσὸν ὁρίζεται κατ' ἀναλογία 1) 4 εἰς μετρητὰ καὶ 3) 4 εἰς ὁμολογίας, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ εἰς ὀνομαστικὰς, τὸ δ' ἑτερον ἥμισυ εἰς ἀνώνυμους. Αἱ ἀπαιτήσεις δανειστῶν, ἐνυπόθηκοι ἢ μὴ, καταβάλλονται ἐπίσης κατὰ τὴν ἀνω ἀναλογία εἰς μετρητὰ καὶ ὁμολογίας.

4. Αἰτήσεις τοῦ ἰδιοκτήτου μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ κατάβολή τῶν τεσσάρων τῆς ἐπιδικασθεῖσης ἀποζημιώσεως καὶ ἡ μεταγραφή τοῦ κτήματός ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους. Ἡ διαδικασία τῶν προηγουμένων ἐξαφίῃ ἐφαρμόζεται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ.

Παραχώρησις δημοσίων κτημάτων πρὸς ἰδιοκτησίας ἀπαλλοτριωθέντων ἀκινήτων

Ἄρθρον 26.

1. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους ἀγροκτήματος ἀνήκοντος εἰς φυσικὸν πρόσωπον δύναται ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ζητήσῃ τὴν παραχώρησιν ἀντὶ ὁμολογιῶν ἢ μετρητῶν ἴσης κατ' ἀξίαν ἐκτάσεως δημοσίων γαιῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις.

Ἡ περὶ τοῦτου αἴτησις τοῦ ἰδιοκτήτου δεόν νὰ υποβληθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

2. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχωρητέαι ἐκτάσεις ὁρίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ εἰ δυνατόν ἐπὶ κτημάτων ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως σχετικῆς προσκλήσεως ὁφείλει οὗτος νὰ δηλώσῃ ἂν ἀποδέχεται τὴν ἐν τῷ ὁρισθέντι κτήματι παραχώρησιν γαιῶν.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης παραλείψῃ τὴν δηλώσιν ἢ δηλώσῃ ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν παραχώρησιν ἢ αἰτήσεις αὐτοῦ ἀτόνει. Ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῳ τε περιπτώσει δικαιούται ὁ ἰδιοκτήτης εἰς ἀποζημιώσιν κατὰ τοῦ Δημοσίου δυνάμει τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Πᾶσα κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχώρησις γαιῶν γίνεται ὑπὸ ὅρον ἐγκαταστάσεως αὐτοκαλλιεργείας ἐντὸς τριετίας καὶ μὴ παραλείψεως αὐτῆς ἐπὶ τριετίαν ἐπὶ πινῇ ἐκπτώσεως παντὸς δικαιώματος ἐπὶ μὴ ἐκπληρώσει τοῦ ὅρου.

Ἄρθρον 27.

Κτήματα Δημοσίου

1. Ἡ παραχώρησις ἀγροτικῶν κτημάτων ἀνήκοντων ἐξ ὁλοκληροῦ εἰς τὸ Δημοσίον ὑπόκειται εἰς τὴν ἐνῶπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως γνωμοδότησιν καὶ περὶ τοῦ τιμῆματος, διαδικασίαν, ἀποφαίνεται δὲ ὁριστικῶς περὶ τούτου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ὅπου συγκατεστάνει πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα στοιχεία.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας (Ἰμράκις) ὁρίζεται εἰς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ διὰ δημοπρασίας βεβαιωθέντος μέσου ἐτήσιου καθαροῦ ἐνοικίου τῆς μέχρι τέλους 1915 τριετίας.

3. Μὴ ἐνεργηθείσης τυχὸν δημοπρασίας κατὰ τι τῶν ἐτῶν τῆς ἀνω τριετίας τὸ μέσον καθαρὸν ἐτήσιον ἐνοίκιον ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν γενομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἔτη ἐνοικιάσεων καὶ παντὸς ἄλλου στοιχείου ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρον 28.

Ἀπαλλοτριώσεις Ἀττικῆς

1. Εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς ἀπαλλοτριωθέντα ἤδη ἢ ἀπαλλοτριώμενα κτήματα δύναται αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεως νὰ τροποποιηθῶσι μόνον κατὰ τοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ κλήρου, ἥτις δύναται νὰ ὁρισθῇ διάφορος δι' ἕκαστον κληροῦχος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπιν συμφώνου γνωμοδότησεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ σχετικοῦ συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἢ ἐπιτροπῆς τῶν κληρῶν λαμβανομένην κατὰ πλειοψηφίαν τῶν 3) 5 τῶν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιωθέντων ἀποκαταστάσεως. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ συν)σμοῦ φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τῶν 3) 5 τῶν μελῶν αὐτοῦ λαμβάνεται μετὰ πρόσκλησιν τῶν κατοίκων παρὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ κοινοποιουμένην εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τοῦ χωρίου ἐξ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς λήψεως τῆς γνωμοδότησεως τῆς Συνελεύσεως, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἰσδήποτε δύναται νὰ προσάγῃ καὶ ἐγγράφως τὰς ἀντιρρήσεις καὶ ἀναφέρει λεπτομερῶς τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἡλικίαν, τὴν εὐκαταστασίαν κατὰ τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐκάστου ὡς καὶ τὴν τυχὸν γεωκτησίαν του. Ἐπίσης δὲ τὴν ἔκτασιν, ἥτις ἀπεφασίσθη παρὰ τῆς Συνελεύσεως αὐτῶν νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἕκαστον.

Πάντως ἀποκλείονται τῆς παραχωρήσεως οἰσδήποτε ἐκτάσεως οἱ ἔχοντες ἰδιοκτησίαν μεγαλύτεραν τῶν 160 στρεμμάτων ἀσκεποῦς γῆς ἢ 40 στρεμμάτων ἀμπέλων ἢ κήπων ἢ ἀνάλογον ἐκτάσεως ἐξ ἑκατέρων τούτων, ὑπολογιζομένου ὅτι 1 στρέμμα ἀμπέλων ἢ κήπων ἀνῆλκει πρὸς 4 στρέμματα ἀγρῶν.

Ἐπίσης ἀποκλείονται οἱ ἔχοντες ἰδιοκτησίαν ἀνωτέραν τῶν 400 ἐλαιοδένδρων ἢ ἀνάλογον ἐκτάσεως ἀγρῶν ἢ ἀμπέλων, ὑπολογιζομένου ὅτι 10 ἐλαιοδένδρα ἀναλογοῦν πρὸς 1 στρέμμα ἀμπέλου ἢ 4 στρέμματα ἀγρῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀμπέλους λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὅχι μόνον ἡ ἰδιοκτησία ἀλλὰ καὶ τὰ ἐμφυτευτικὰ δικαιώματα. Ἐπίσης ἀποκλείεται πᾶς μὴ ἔχων γεωργικὸν ἐπάγγελμα, ἢ μὴ ἐξασκήσας τὸ ἐπάγγελμα οὐδόπως κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελευταίας δεκαετίας ὡς καὶ ὁ ἔχων ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 18 ἐτῶν συμπληρωμένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς γνωμοδότησεως τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἐπίσης οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 νόμου τούτου μὴ δικαιούμενοι.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δικαιούται νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν ἀνω γνωμοδότησιν τοῦ συν)σμοῦ ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅσον ἀντίκειται πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἢ ἀνακληθῇ διὰ νεωτέρας ἀποφάσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ κτήματα Μαϊμουλῖ, Φανάρι, Μαγούλα, Παλαμῶ, Κοτσερῖ, Παληοχώρι καὶ Μεσδάνι. 3. Τὰ δημόσια καὶ μοναστηριακὰ κτήματα τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἀπαλλοτριοῦνται ὁλοκληρωτικῶς μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐλαιοδένδρων. Τὰ ὑπὸ καλλιεργητῶν ἢ ἐμφυτευτῶν ἀνεγερθέντα ἐν αὐτοῖς κτίρια (πατητήρια κ.τ.λ.) ἀπαλλοτριοῦνται καὶ ταῦτα καὶ παραχωροῦνται μετὰ τῆς ἐφ' ὧν ἐπικινεῖται ἐκτάσεως εἰς τοὺς ἔχοντας ἤδη δικαίωμα χρήσεως αὐτῶν.

Κατόπιν προμελέτης τοῦ κτήματος ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας μετὰ συμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ὁρίζει τὰς ἐκτάσεις, αἵτινες θὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δικαιωθησάμενους κλήρου.

Οἱ εἰς τὸν αὐτὸν συνοικισμὸν ἀνήκοντες δικαιούχοι ἐπὶ τῶν ὡς ἀνω ἐκτάσεων ἐκλέγουσι τὴν κατὰ ἐν ἄρθρῳ 13 προσωρινήν Ἐπιτροπὴν, ἥτις καταρτίζει πῖνακα τῶν

ἀποκατασταθισμένων εἰς τὰ ὁρισθέντα τμήματα κληρούχων ὡς καὶ τὴν παραχωρητέαν εἰς ἕκαστον κληροῦχον ἔκτασιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεως γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῆς ἀξίας ἑκάστου τμήματος, λαμβάνουσα δὲ ὑπὲρ ὧν τοὺς ὡς ἂνω καταρτισθέντας πύλακας κληρούχων ὡς καὶ τὸν γενόμενον ἐπ' αὐτῶν ἔλεγχον τοῦ γεωπόνου καὶ τὰς αἰτήσεις τῶν τυχόν παραλειφθέντων ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος νόμου κληρούχων ἐγγράφει τοὺς κληρούχους ἑκάστου τμήματος μὴ περιοριζομένη ἐκ τῶν περὶ ὁμοιομορφίας καὶ ἐκτάσεως τοῦ κλήρου διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν περὶ γεωργικῶν ἐφοδίων προσόντων δυναμένη νὰ ἐγγράφῃ πάντα αἰτοῦντα περιούκον ἀκτήμονα καλλιεργητὴν δι' ὑπὸ τῆς ἰδίας καθοριζομένην ἔκτασιν, κλήρου, τηροῦσα τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 σειράν προτιμήσεως ἐν περιπτώσει ἀνεπιχειρίας γαίων.

Πάντως τηροῦνται τὰ 2 καὶ 3 ἐδάφια τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἀφορῶσα τοὺς ἐγγραπτέους κληρούχους καὶ τὴν εἰς ἕκαστον παραχωρηθησομένην ἔκτασιν κυροῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ὁριστικῶν Ἐπιτροπῶν, καὶ οἰουδήποτε ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης πρὸς τὸ οἰκτεῖον Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ.

Ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ταύτης ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δυνάμενος νὰ μεταρρυθμίσῃ καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι ὁριστικὴ κυρουμένη διὰ Β. Διατάγματος ὑπὲρ ἀπαιτεῖται καὶ ἐὰν εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δὲν ὑπεβλήθῃ ἐγκρίσις ἢ κατὰ τὰ ἄνωτέρω προσφυγῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Εὐθιμίς ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 29.

Δὲν θίγονται διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αἱ ὀδικοὶ καὶ δατικαὶ σχέσεις τοῦ κτήματος· δύναται οὐχ' ἦττον ἢ ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς διαρρυθμίσιν τῶν ὑφισταμένων ἐν γένει δουλειῶν μὴ παραβλάπτουσαν δικαιώματα τρίτων, ἐφ' ὅσον καθίσταται αὕτη ἀνγκράα ἢ ἐπωφελεὴς ἕνεκα τῆς κατανομῆς τοῦ κτήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Μεταβίβασις τῆς νομῆς τοῦ κτήματος. Ἐπιτροπὴ διανομῆς. Προσωρινὴ διανομή.

Ἄρθρον 30.

1. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὸν διαχωρισμὸν ἢ νομῇ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ὡς μίσθωμα τόκον 6 ο/ο ἐτησίως ἐπὶ τῆς ἐπιδικασθείσης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ἀποζημιώσεως μέχρι τῆς μεταγραφῆς τοῦ κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους, ἐνεργουμένης μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὁριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ τῆς τοιαύτης τοῦ Ἐφετερίου.

2. Διὰ πρόξενος τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἢ νομῇ τῶν μὲν ἐσπαρμένων κατὰ τὴν ἐκδικασιν τοῦ κτήματος ἀγρῶν παραχωρεῖται εἰς τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, τῶν δὲ βοσκησίμων ἐκτάσεων ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐξαμήνου κτηνοτροφικῆς περιόδου, κατὰ

τὴν διάκρισιν τῆς ὁποίας ἐξεδικάσθῃ τὸ κτῆμα. Αἱ μὴ ἐκμεμισθωμένοι εἰς τρίτους βοσκαί, αἱ ἐν ἀγροναπαύσει γαῖαι καὶ αἱ ὀργωμένοι ὑπὸ τῶν καλλιεργητῶν ἐκτάσεις παραχωροῦνται ἀμέσως μετὰ τὸν διαχωρισμὸν.

3. Ὁ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ καταβαλλόμενος τόκος πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἐὰν μὲν ἢ ἐκδικασίς ἐγένετο πρὸ τῆς φθινοπωρινῆς σποράς, ἀρχεται ἀπὸ τῆς 26 Ὀκτωβρίου, ἐὰν δὲ μετὰ τὴν φθινοπωρινὴν καὶ πρὸ τῆς ἐαρινῆς, ἀπὸ τῆς 23 Ἀπριλίου, ἐφ' ὅσον ἡ νομὴ παρεχωρήθῃ καὶ ἐγένετο δῆλωσις ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κληρούχων πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ὅτι ἀποδέχονται τὴν καταβολὴν τοῦ ἀνωτέρω τόκου, ἄλλως ὁ ἰδιοκτῆτης δικαιούται εἰς ἀπολαβὴν ὅλων τῶν προσόδων τοῦ κτήματός του, ὁ δὲ τόκος ἀρχεται ἀπὸ τῆς 26 Ὀκτωβρίου.

4. Προκειμένου περὶ αὐτοκαλλιεργουμένου κτήματος ἢ τμήματος τοιούτου ἐπιδικασθέντος εἰς τοὺς κληρούχους, ὁ ἰδιοκτῆτης λαμβάνει ἅπαντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ τῆς καλλιεργείας, ἀποζημιούμενος καὶ διὰ συντελεσθεῖσαν ἄρσιν ἀγρῶν διὰ τὴν σποράν τοῦ ἐπομένου ἔτους τοῦ κτήματος, ὀριζομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου, ἐκδιδομένης μετ' αἰτήσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κληρούχων, ὑποβαλλομένην εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τοῦ μηνὸς Αὐγούστου καὶ μετὰ σχετικὴν τοῦ Γραφείου τούτου ἔκθεσιν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκδίδεται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου καὶ κοινοποιεῖται ἀμέσως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν κληρούχων, ἥτις ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ὑποβάλλει πιστοποιήσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ ὅτι κατετέθη ὑπ' αὐτῆς ἢ ὁρισθεῖσα ἀποζημιώσις τῶν ὀργωμάτων. Ἐὰν οἱ κληροῦχοι δὲν ἤθελον ὑποβάλλει ἐγκρίτως αἰτήσεις, οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῶν ὀργωθέντων ἀγρῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ ἰδιοκτῆτης δικαιούται νὰ προβῇ εἰς τὴν σποράν τῶν ὀργωμάτων καὶ τὴν συγκομιδὴν, ἐκπιπτομένου ἐκ τοῦ τόκου τῆς ἀποζημιώσεως ποσοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὰ ὀργώματα καὶ τὴν συγκομιδὴν καὶ καθοριζομένου ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἂνω ἀποφάσει.

5. Τὸ μίσθωμα διὰ τὰ ἀπαλλοτριούμενα κτήματα καταβάλλεται μέχρι τῆς μεταγραφῆς τοῦ κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους, ἐφ' ἧς ἀρχεται ἢ καταβολὴ τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς ὁριστικῆς ἀξίας τοῦ κτήματος.

6. Μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς νομῆς εἰς τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως κληρούχους, ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη α') ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφέρειας ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, β') τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἢ ἑτέρου γεωπόνου ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ γ') τοῦ γεωμέτρου ἢ τοπογράφου μὴ χανικοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δ') τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ ἐνὸς τῶν Δημοτικῶν συμβούλων καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Δημάρχου, καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ε') τοῦ Προέδρου τῆς ὁριστικῆς τῶν χωρικῶν ἐπιτροπῆς, διοριζομένου παρ' αὐτῆς ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ τυχόν ὑφισταμένου συνεταιρισμοῦ, μεταβαίνουσα ἐπὶ τόπου, ἐνεργεῖ τὴν προσωρινὴν διαομὴν τῶν καλλιεργημένων γαίων τοῦ κτήματος μετὰ τῶν δικαιωθέντων ἀποκαταστάσεως κληρούχων. Ἡ διανομὴ αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς κληρούχους μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς, δι' ἀποφάσεως δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς καθορίζεται καὶ ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινῶν ἐκτάσεων καὶ παντὸς προσοδοφόρου τμήματος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κληρούχων καὶ ἐν γένει ἢ ἐκμετάλλευσις τοῦ κτήματος μέχρι τῆς ὁριστικῆς αὐτοῦ διανομῆς. Ἡ αὕτη Ἐπιτροπὴ ὀρίζει τὸ πληρωτέον εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος παρ' ἑκάστου κληροῦχου μίσθωμα κατ' ἀναλογίαν τῆς παραχωρηθείσης

αὐτῶ ἐκτάσεως, ὡς καὶ τὸ μίσθωμα ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν ἐν οἷς κατοικεῖ οὗτος οἰκημάτων καὶ τῶν ὧν ποιεῖται χρῆσιν παραρτημάτων, ἐναντί τῶν κληροῦχων ἐκείνων, ἵτινες δι' ἰδίας αὐτῶν δαπάνης θὰ κατεσκεύαζον ταῦτα διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου ἐτησίου μισθώματος εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς ὀλότητος τῶν δικαιωθέντων ἀποκαταστάσεως κληροῦχων καὶ ἐπιλύει πάσας τὰς κατὰ τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος ἀναφυομένας ἀμφισβητήσεις. Κατὰ τὴν ἀνωτέρω διανομὴν δεόν κατὰ τὸ δυνατόν νὰ τηρῶνται αἱ ὑφιστάμεναι καλλιεργητικαὶ συνθῆκαι καὶ σχέσεις, δὲν ἀποβάλλονται δὲ τῶν πρὸς κατοικίαν ἢ ἐξάσκησιν τέχνης χρησιμεύοντων κτιρίων οἱ κατέχοντες ταῦτα.

7. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι ἐκτελεσταὶ εἴτε διοικητικῶς εἴτε συνωδᾶ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐφ' ὅσον ἤθελον περιβληθῇ τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν κτῆς μελῶν καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις καθ' ὁμόφωνον γνώμην τῶν τριῶν, ἄλλως καλεῖται αὕτη καὶ αὐθις εἰς συνεδρίαν ὅποτε θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ μὲ ὁσαδήποτε παρόντα μέλη καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις ἐγκύρους κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων.

Διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ μεταβληθῇ ἡ συγκρότησις τῆς Ἐπιτροπῆς.

8. Τὸ καθορισθὲν μίσθωμα καταβάλλεται παρὰ τῶν κληρονομῶν εἰς χρόνον ὁρισθησόμενον διὰ Β. Διατάγματος καθ' ἐξαμηνίαν. Καταβάλλεται δὲ μέχρι τῆς μεταγραφῆς τοῦ κτήματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Τὰ μισθώματα ταῦτα εἰσπράττονται καὶ δυνάμει τῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων, θεωροῦνται δὲ ὡς καλλιεργητικὰ βραχυπρόθεσμα δάνεια, ἐφ' ὧν τὸ Κράτος ἢ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει προνόμιον ἐπὶ τῶν καρπῶν τοῦ γεωργικοῦ ἔτους.

Ἐπὶ καθυστερουμένων λογίζεται συναπτὸς τόκος 7 ο/ο. Ἐπὶ καθυστερήσει δύο ἐτησίων μισθωμάτων ὁ κληροῦχος κηρύσσεται ἐκπτώσις καὶ ὁ κλῆρος αὐτοῦ δύναται νὰ πλειστηριάζεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 33 παρὰ γρ. 5 τοῦ παρόντος διατάσσόμενα.

Γραμματεὺς Ἐπιτροπῆς

Ἄρθρον 31.

1. Ἀνατὴ παραχωρήσει τῆς νομῆς εἰς τοὺς κληροῦχους ὁ προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ τοποθετεῖ εἰς ἕκαστον ἢ πλείονας συνοικισμοὺς ἕνα ἐπιμελητὴν ἢ προσωρινῶς ἕνα ἐπιστάτην συνοικισμοῦ, ὅστις ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ τῶν χωρικῶν, πᾶσαι αὐτοῦ τὰς ἐργασίας τῶν συνοικισμῶν, καθοδηγεῖ καὶ ἐποπτεύει τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν χωρικῶν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ὅριστικὴ διανομή.

Ἄρθρον 32.

1. Μετὰ τὴν μεταγραφὴν τοῦ κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖται ὁριστικὴ διανομὴ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν δικαιωθέντων ἀποκαταστάσεως κληροῦχων, διὰ Β. δὲ Διατάγματος θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν κτημάτων.

Διὰ Βασιλικῆς διατάγματος ἐκδιδόμενον προτάσει ἐπιτροπῆς Κτηματολογίου Ἀπαλλοτριώσεως ἀποτελουμένης ἐπὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐποικισμοῦ, ὡς πρόεδρος, τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ Πρωτοδικάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γεω-

δαισίας τῶν ἀνωτάτων σχολῶν τοῦ Πολυτεχνείου, καὶ ἀμειβομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1ου § 4 τοῦ νόμου 972α, ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως ἐποικισμοῦ καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς περαιτέρω τηρήσεως τοῦ κτηματολογίου τῆς διανεμηθείσης ἐκτάσεως. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ἐπίσης ἐφορεύει τὴν τηρήσιν τοῦ κτηματολογίου τούτου.

2. Οἱ κλῆροι ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ εἶναι ἀνισοὶ κατ' ἔκτασιν λόγῳ ποιότητος τῆς γῆς, ἀποφουγομένης ὅσον οἶόν τε τῆς μεγάλης τῶν γαιῶν κατατμήσεως, δεόν ὅμως νὰ εἶναι πάντως ἴσοι κατ' ἀξίαν μεταξὺ τῶν κληροῦχων, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν διὰ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν προστιθεμένων ποσοστῶν. Εἰς τὸν κλῆρον ἑκάστου συμπεριλαμβάνονται ἐφ' ὅσον δυνατόν τυχὸν πεφυτευμένα διὰ διαρκῶν φυτειῶν ἢ δένδρων ἐκτάσεις κατεχόμεναι ὑπὸ τοῦ δικαιωθέντος ἀποκαταστάσεως.

3. Εἰς ἀπαλλοτριούμενα κατὰ τὸν παρόντα νόμον κτήματα γαῖαι καλλιεργούμεναι ἐπὶ ἐμφυτεύσει ἢ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν Ἡπειρῷ καὶ Μακεδονίᾳ σύστημα τῆς κληρονομικῆς νομῆς (μπαστάνας) παραχωροῦνται κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς κληροῦχους ἐμφυτευτὰς αὐτῶν ἢ κληρονομικοὺς νομεῖς, ὧν ὁ κλῆρος συμπληροῦται πρὸς ἐπάρκειαν καὶ πρὸς σχηματισμὸν βιωσίμου κλήρου δι' ἑτέρων γαιῶν κειμένων μόνον εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον κτῆμα, εἰς ὃ δικαιούνται κατὰ τὸ ἄρθρον 5 κλῆρου.

Παραχώρησις τοῦ κτήματος.

Εἰς τοὺς δικαιούχους καταβολὴ τιμήματος

Ἄρθρον 33.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁριστικῆς διανομῆς οἱ κλῆροι τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος παραχωροῦνται εἰς τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως δι' ὁριστικῶν παραχωρητηρίων υπογράφομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ὁ τύπος αὐτῶν θέλει ὁρισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

2. Ὡς τίμημα πωλήσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ Συμβούλου Ἐποικισμοῦ ἢ ἐπιδικασθεῖσα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημιώσις σὺν τῇ προσθήκῃ α') πάσης δαπάνης γενομένης παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, β') ποσοῦ 2ο/ο ἐπὶ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατατίθεται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ ἀποτελεῖ μετὰ τῶν τόκων του, τῶν καταβαλλομένων παρὰ τῶν κληροῦχων καὶ τῶν καταβαλλομένων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἴδιον κεφάλαιον, δυνάμενον νὰ ἀποσπρῇ ὅποτεδήποτε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς προικοδοτήσιν ἰδρυθησομένης ὑπὸ τοῦ Κράτους Γεωργικῆς Τραπέζης, χρησιμοποιοιθῆσόμενον ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαθιστάμενων καλλιεργητῶν.

3. Τὸ τίμημα καταλογίζεται κατ' ἀναλογίαν τῶν κλῆρων εἰς ἕκαστον κληροῦχον, καταβάλλεται εἰς χρῆμα καὶ ἐξοφλεῖται ὑπὸ τῶν κληροῦχων διὰ τριάκοντα ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων, ὑπολογιζομένων κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 7 1/2 ο/ο ἐτησίως.

Ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ὑπολογίζεται συναπτὸς τόκος πρὸς 8 ο/ο.

4. Δύναται ἕκαστος κληροῦχος νὰ καταβάλῃ πέραν τῶν ἐτησίων δόσεων ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ κλήρου του ἢ μέρος αὐτῆς.

5. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ὑπερβαίνουσης τὰς δύο χρεωλυτικὰς δόσεις ἢ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύναται νὰ προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκποίησην τῶν εὐποθηκίων κλῆρων κατὰ τὴν διαδικασίαν ἣν καθορίζει ὁ νόμος ΠΚΣΤ' τῆς 11 Ἀπριλίου 1859 περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων ἑκατοτέρως ἀξίας τῶν δραχμῶν 1000. Τὸ τυχὸν ἐπιτευχθὲν διὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ πλεόνασμα περιέρχεται εἰς τὸ προοριζόμενον διὰ Γεωργικὴν Τράπεζαν ὡς ἄνω εἰδικὸν κεφάλαιον, ἐν

ὁ πλεστηριασμός γίνῃ ἐντὸς πενταετίας, εἰς τὸ ἥμισυ ἐὰν γίνῃ ἐντὸς δεκαετίας καὶ εἰς τὸ τέταρτον ἐὰν γίνῃ μετὰ τὴν πάροδον τῆς δεκαετίας.

Υποχρεώσεις κληρούχων.

Ἄρθρον 34.

1. Ὁ κλῆρος ἐκάστου ἀποκαθισταμένου κληρούχου εἶναι ὑπέγγυος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζὴν μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἀποπληρωμῆς τῆς ἀξίας αὐτοῦ ἢ ἄλλης τυχόν ὀφειλῆς του πρὸς τὸ Δημόσιον.

2. Ἡ εἰσπραξίς τοῦ ὀφειλομένου παρ' ἐκάστου κληρούχου μισθώματος διὰ τὴν παραχωρηθεῖσαν νομὴν τοῦ κλήρου του ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς Ἐπιτροπῆς καθοριζόμενα, ἐφαρμοζομένων κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ταμιακῶν Ἀρχῶν κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων (Νόμου ΥΛΣ', ἄρθρ. 54 κλπ.).

3. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἕκαστος τῶν κληρούχων ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἐκποιήσῃ τὰ προϊόντα του πρὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου ἐτησίου μισθώματος. Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 402 α' τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἂν εἴη ἐντεῦθεν δὲν ἐπῆλθεν ἄλλη τις ζημία.

4. Μέχρι μιᾶς τοῦ πολὺ πενταετίας ὑποχρεοῦται ἢ ὁριστικῇ Ἐπιτροπῇ τῶν χωρικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ νὰ ἐνοικιάζῃ διὰ δημοπρασίας τὰς τυχόν πλεοναζούσας ἐν ἀγροναπαύσει ἢ βοσκοσίμους ἐκτάσεις καὶ νὰ καθορίζῃ τὸ μίσθωμα, τὸ ποῖον δικαιοῦται νὰ λάβῃ προσωπικῶς ἕκαστος κληρούχος, ὅστις δὲν ἤθελεν ἔχει τὸν ἐν ἄρθρῳ 8 ἀναφερόμενον ἀριθμὸν ζῶων, ἀσχετῶς πρὸς τὴν ἐκ τοῦ κοινοῦ μισθώματος ἀναλογίαν.

Ἐκμετάλλευσις τῶν κλήρων.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐκαστος κληρούχος ὑποχρεοῦται νὰ καλλιεργῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν μὴ δικαιοῦθ' των κλήρου τὸν περιελθόντα αὐτῷ κλῆρον, ἀπαγορευομένης τῆς διὰ τρίτου προσώπου ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄλλως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 παράγρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου διατάσσόμενα.

2. Ἐπιτρέπεται οὐχ ἥτιον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐκδιδομένην μετὰ γνώματευσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς, ἢ ἐκμίσθωσις τοῦ κλήρου ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἄλλης σωματικῆς βλάβης τοῦ κληρούχου, καθισταμένου ἀνικάνου πρὸς αὐτοπροσώπον τοῦ κτήματος ἐκμετάλλευσιν.

Ἄρθρον 36.

1. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἢ οὐστάσεως δικαιοπραξίας δι' ἧς μεταβιβάζεται ἢ κυριότης τοῦ κλήρου ἢ συνιστάται ἐμπράγματον δικαίωμα πρὸς τῆς ὁλοσχεροῦς ἀποπληρωμῆς τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει πρὸς τῆς παρελεύσεως δεκαετίας ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τοῦ κτήματος, ἐφ' ὅσον ἔχουσι ἐκδιδῆναι τὰ ὁριστικὰ παραχωρητήρια εἰς τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐπιτρέπεται μὲν ἢ ἐκποιήσις τούτου, ἀλλὰ εἰς πρόσωπα αὐτοπροσώπως καλλιεργούντα καὶ μὴ λαβόντα καὶ κλῆρον ἢ λαβόντα ἀνεπαρκῆ τοιοῦτον.

Ἐπιτρέπεται ἢ ἐγγραφῇ ὑποθήκης, ἐπομένως τῆς τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς ὑφισταμένης διὰ τὸ τίμημα τοῦ κλήρου, πρὸς ἀσφάλειαν δανείων γενομένων εἰς τοὺς κληρούχους μόνον πρὸς ἀπόκτησιν γεωργικῶν ἐφοδίων ἢ ἐγκαταστάσεων ὑπὲρ τῆς χορηγήσεως τῶν δανείων Τραπεζῆς ἢ τοῦ Κράτους.

2. Κατάσχεσις καὶ πλειστηριασμός ἐπιτρέπεται ὡσαύτως μόνον ἐν πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθῶν ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ τυχόν ὑπάρχοντος Συνεταιρισμοῦ τῶν νόμων 1072 καὶ 2052 διὰ τὴν πληρωμὴν καθυστερουμένων δόσεων.

Ἐπὶ τῶν καρπῶν τοιοῦτων κτημάτων ἐπιτρέπεται κατάσχεσις καὶ πρὸς τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐξῆς ἀπαιτήσεων:

Α') Ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐκ τόκων τιμήματος τοῦ κτήματος ἢ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ἢ δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν, ἢ πολιτικῶν ἀποζημιώσεων ἐξ ἡδικήματος ἐπιβληθεῖσάν δι' ἀποφάσεως Δικαστηρίου.

Β') Ἀπαιτήσεις Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ἰδιωτῶν, προερχομένων ἐκ δικαιοῦματος νομίμου διατροφῆς, ἢ τοῦ τυχόν Συνεταιρισμοῦ ἐκ δανείου χορηγηθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν διατροφῆς ἢ καλλιεργείας.

Γ') Ἀπαιτήσεις ἐκ συμβάσεων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων λαβουσῶν ὑπαρξίν πρὸς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἀνηλικιότης νομέως.

Ἄρθρον 37.

1. Ἄν ἀποθάνῃ ὁ δικαιωθεὶς κλήρου δυνάμει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ δικαίωμά καὶ αἱ ὑποχρεώσεις μεταβιβάζονται εἰς τοὺς κληρονόμους, ἢ δὲ διαχειρίσις τοῦ κλήρου ἐν ἡ περιπτώσει τινὲς ἢ πάντες οἱ κληρονόμοι εἴνε ἀνήλικοι, διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητος γίνεται ὑπὸ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ὑπέδειξεν ὁ ἀποθανών, ἢ ἄλλως ὑπὸ τοῦ νομίμου ἐπιτρόπου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ Ἐπιτροπείας νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Πειθαρχικαὶ καὶ ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 38.

1. Δημόσιοι, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἐδ. 2, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ἀρνούμενοι ἢ ἀμελοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθεμένων αὐτοῖς ἔργων τιμωροῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνεται εἰδικὴ περὶ τούτου πρόνοια ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ πειθαρχικοῦ προστίμου μέχρι πεντακοσίων (500) δραχμῶν.

2. Δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει τιμωροῦνται διὰ τὰς αὐτὰς παραβάσεις πειθαρχικῶς κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.

3. Ἐπίσης τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερομένης ποινῆς πάντα τὰ μέλη τῆς προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποικικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὡς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς διανομῆς ἀρνούμενα ὑπηρεσίαν ἢ ἐκ προθέσεως βλάπτοντα τὰ συμφέροντα τῶν κληρούχων ἢ παραμελοῦντα τὰ καθήκοντά των ἢ παραβαίνοντα τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις των ἢ παρέχοντα ἐν γνώσει ψευδεῖς δηλώσεις εἰς τὰς ἀνακρινώσεις ἢ γνωστοποιεῖς πρὸς τὰς ἀρχὰς ἢ τοὺς κληρούχους ἢ ἀρνούμενα νὰ παραδώσωσιν εἰς τοὺς διαδόχους των ἢ τὰς ἀρχὰς πρὸς ἐξέλεξιν τὰ βιβλία, τὰ ταμείον καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εἶδη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Παραχωρήσεις κτημάτων εἰς τοὺς μετέχοντας τῶν Ἐθνικῶν Ἀγώνων.

Ἄρθρον 39.

1. Οἱ ἐν τῷ στρατῷ μετασχόντες ὡς ὀπλίται τῶν τελευταίων πολέμων καὶ τιμηθέντες διὰ τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ, ὡς καὶ οἱ διαπρέψαντες κατὰ τὸν σήμερον διεξαγόμενον ἀγῶνα καὶ

λαμβάνοντες τὸ Ἀριστεῖον Ἀνδρείας δικαιούνται μετὰ τὴν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσιν τῶν νὰ ζητήσωσιν ἵνα παραχωρηθῇ αὐτοῖς ἐν ταῖς Νέαις Χώρας ἀνευ πληρωμῆς τινος κλήρος γεωργικὸς ἢ επαγγελματικὸς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἐπομένων ἀρθρῶν τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου τὸ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ, τὴν χήραν ἢ τοὺς γονεῖς του, ἂν εἶναι ἄποροι.

3. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἐκ κτημάτων ἀνήκοντων εἰς τὸ Δημόσιον, προτιμωμένης κατὰ τὸ δυνατόν τῆς τοποθεσίας, τὴν ὅποιαν ἤθελεν ὑποδείξει ὁ αἰτών.

Ἄρθρον 40.

1. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἐγγράφου ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ περιγράφοντος ἐν δυνατῇ ἀκριβείᾳ τὰ σύνορα, τὸ ἐμβαδὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως, περιέχοντος καὶ πρόχειρον τοῦλάχιστον διάγραμμα αὐτῆς. Τὸ παραχωρητήριον μεταγράφεται εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον τῶν μεταγραφῶν ἀνευ πληρωμῆς τέλους, ἢ ἐνσήμου ἢ δικαιώματος.

2. Ἐὰν ὁ ἄμεσος ἀκριβὴς καθορισμὸς τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως δὲν εἶναι ἐφικτός, ἐκδίδεται προσωρινὸν παραχωρητήριον, τὸ ὅποιον βραδύτερον ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ὁριστικοῦ.

3. Ὁ δυνάμει προσωρινοῦ παραχωρητηρίου κατέχων ἔχει πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀγωγὰς τοῦ κυρίου.

Ἄρθρον 41.

1. Οἱ πρὸς οὓς γίνεται ἡ παραχώρησις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκαταστήσωσιν ἐντὸς ἑξαμήνου εἰς τὰ παραχωρούμενα κτήματα, νὰ κατοικῶσι μόνιμως ἐν αὐτοῖς καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν αὐτοπρόσωπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ εἶναι ἀνάπηροι.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαετίαν ὑπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ἀνευ ἀδείας τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἢ ἐκποίησης ὡς καὶ πᾶσα ἐκμίσθωσις τοῦ κτήματος εἴτε ἐπὶ χρήμασιν εἴτε ἐπὶ πληρωμῇ εἰς εἶδος καὶ πᾶσα ἐν γένει συμφωνία τοῦ ἰδιοκτῆτου πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος παρὰ τρίτου.

2. Ἀδεία πρὸς ἐκμίσθωσιν χορηγεῖται εἰς περιπτώσιν σωματικῆς ἀνικανότητος πρὸς αὐτοπρόσωπον ἐκμετάλλευσιν.

3. Ἡ παράβασις οἰουδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅρων βεβαιούται διοικητικῶς, χορηγεῖ δὲ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας τὸ δικαίωμα τῆς μονομεροῦς διαλύσεως τῆς παραχώρησεως. Μετὰ τὴν διάλυσιν ἀποβάλλεται διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ πᾶς κάτοχος ἐκ τοῦ κτήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

Ἐκούσιαι μεταβιβάσεις ἀγροτικῶν κτημάτων

Ἄρθρον 42.

1. Ἐπὶ ἐκούσιων ἀπαλλοτριώσεων ἀγροτικῶν ἀκινήτων πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητάς, δύναται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτραπῇ ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ τιμήματος ἢ εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καταβολὴ ἢ ἡ κατὰ τὸν νόμον ΑΩΝΒ' παροχὴ ἐγγυήσεως ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

2. Ἐπὶ μεσεγγυημένων ἀγροτικῶν κτημάτων δύναται κατόπιν συμφώνου γνωμοδότησεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ ἀρθῇ συγχρόνως μετὰ τῆς χορηγήσεως ἀδείας πωλήσεως ἢ μεσεγγυήσεως ἐφ' ὅσον ἡ πώλησις αὕτη ἐνεργεῖται πρὸς χωρικοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ ἐκμισθώσεως Δημοσίων καὶ ἄλλων ἀγροτικῶν κτημάτων πρὸς Συνεταιρισμοὺς.

Ἄρθρον 43.

Ἀγροτικὰ κτήματα παντὸς εἶδους, ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς τὰς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαλελυμένας μονὰς ἢ φιλανθρωπικὰ ιδρύματα ἢ ἐν γένει εἰς νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ συμφώνου γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ νὰ ἐκμισθῶνται καὶ ἀνευ δημοπρασίας ἀπ' εὐθείας πρὸς Συνεταιρισμοὺς συνιστωμένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 602 περὶ Συνεταιρισμῶν ἢ εἰς γειτονικοὺς τοιούτους ἢ εἰς πρωτογενεῖς ἢ ἐριστικὰς ἐπιτροπὰς τοῦ παρόντος νόμου διὰ λογαριασμὸν τῶν κληροῦχων. Κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ συμφώνου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύνανται νὰ δικαιωθῶσι τῆς μισθώσεως καὶ ἄλλα πρόσωπα ὑποχρεωτικῶς ἐγγραφόμενα εἰς τοὺς Συνεταιρισμοὺς τούτους ἢ καὶ νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκμισθώσεως μέλη τινὰ τῶν Συνεταιρισμῶν τούτων. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται μετὰ συμφώνου γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ νὰ διαλύῃ τὴν γενομένην μίσθωσιν ἐν ἣ περιπτώσει ὁ Συνεταιρισμὸς ἀρνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὡς ἀνω ἀποφάσεις αὐτοῦ. Τὰ δικά ὅμα α ταῦτα ἔχει ὁ Ὑπουργὸς καὶ διὰ τὰς πρὸς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένας πρὸς Συνεταιρισμοὺς τοιαύτας ἐκμισθώσεις.

Ἄρθρον 44.

Ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ μισθώματος, ὡς καὶ οἱ ὅροι, ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐπὶ τοιούτων μισθώσεων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ. Ἡ μίσθωσις θεωρεῖται συναφθεῖσα δὲ τῆς δηλώσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὅτι ἀποδέχεται τοὺς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅρους τῆς μισθώσεως. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονισθήσονται δι' Β' Διατάγματα ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας ἢ καὶ τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 45.

1. Εἰς τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 1072 κτήματα οὐδεμία μεταβολὴ ἐπέρχεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαλλοτριωθείσαν ἐκτασιν, τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως, τοὺς παραχωρηθέντας αὐτῇς κλήρους καὶ τὰ συναφῆτάς τας ζητήματα. Ἡ καταβλητέα ὁμολογία εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἀποζημιώσεως τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἔχει καθορισθῇ τελεσιδικίᾳ, ὁρίζεται ἤδη ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὡς καὶ τοῦ περὶ ἐξαγορᾶς τῆς ψυχῆς κυριότητος τῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων νόμου 2189 πάντοτε δι' ἀναλογίας τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως, τοῦ εἶδους καὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς. Ἡ αὕτη διαδικασία γίνεται καὶ διὰ τὴν ἀποζημιώσιν τῶν εἰσοδημάτων τῶν τοιούτων κτημάτων τὰ ὅποια ἐλήφθησαν πρὸ τοῦ νόμου 2521, ἐφ' ὅσον ἡ καθορισθεῖσα ἤδη ἀποζημιώσις αὐτῶν δὲν ἐγένετο ἀποδεκτή ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου. Αἱ καταβληθεῖσαι δὲ ἤδη ἀποζημιώσεις δύνανται νὰ ἀναληφθῶσι ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐφ' ὅσον ἐγένετο ἡ μεταγραφὴ τοῦ κτήματος ἀπέναντι τῶν συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ καθορισθησμένων τελεσιδικίων τοιούτων ἀποζημιώσεων.

2. Αἱ συνταχθεῖσαι ὑπὸ τῶν γεωπόνων μελέται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2052 συμπληροῦνται συμφώνως πρὸς

τὸν παρόντα νόμον, τροποποιουμένων καὶ τῶν ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεων, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχουσι καταβληθῇ ἐξ ὀλοκλήρου τὰ διὰ τῶν ἀποφάσεων καθορισθέντα ποσὰ μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τόκων.

3. Αἱ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ἀποφάσεις, αἰμὴ κατασταθῶσι θρησκευτικαὶ καὶ τελεσιδικοί, εἰσαγόμενα κατόπιν γενομένης ἢ γενήσουσιν ἐφ' ὧς ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

4. Αἱ ἐκτάσεις ἀπαλλοτριωθέντων δυνάμει τοῦ Νόμου 2052 κτημάτων αἱ ὑποληφθεῖσαι εἰς τοὺς Συνεταιρισμοὺς ἔνεκα διαγραφῆς κληροῦχων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὡς κακῶς ἐγγραφέναι ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν ἐξ ὧν ἀπαλλοτριώθησαν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 46

Ἐκκαθάρισις διαλυομένων Συνεταιρισμῶν

1. Διὰ τὴν διάλυσιν καὶ ἑκκαθάρισιν τῶν ὑφισταμένων Συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν δέντηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 602. Τὸ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ τῆς περιφέρειας καλεῖ διὰ τοῦ Τύπου τοὺς ἄλλους (ἐκτὸς τοῦ Δημόσιου καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου) ὑπάρχοντας τυχὸν δανειστάς καὶ ἀναγγελθῶσιν ἐντὸς μηνὸς, διορίζει δὲ ἓνα ἢ περισσοτέρους ἑκκαθαριστάς, οἵτινες συντάσσουσιν τὸν ἰσολογισμὸν καὶ καταρτίζουν πῖνακα τῶν πρὸς τὸν Συνεταιρισμὸν ὑποχρεώσεων καὶ ἀπαιτήσεων ἐνὸς ἐκάστου κληροῦχου καὶ ἔχουσι τὰ δικαιώματα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ μέχρι πέρατος τῆς ἑκκαθάρσεως.

2. Τὰ τυχὸν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συν(σ)μοῦ ἐναπομένοντα μετὰ τὴν ἑκκαθάρισιν μετρητὰ κατατίθενται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀπέναντι τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος.

3. Τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τοῦ Συνεταιρισμοῦ παραδίδονται μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἑκκαθάρσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ὀριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κτήματος.

Πᾶσαι τὰς διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ὑποχρεώσεις τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος Συνεταιρισμοῦ πρὸς τρίτους ἀναλαμβάνει τὸ Δημόσιον, τὸ ὅποσον καταλογίζει αὐτὰς εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος.

Ἐὰν Συνεταίρ ᾧ τις δὲν λαμβάνῃ κλῆρον κατὰ τὴν νέαν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπόφασιν, τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπιστρέφει αὐτῷ δι' ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τὰ ὑπ' αὐτοῦ καταβληθέντα, ἐπιβαρυνομένης ἀναλογικῶς τῆς καταβλητέας ὑπὸ τῶν κληροῦχων ἀξίας τοῦ κτήματος.

4. Τὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδιοκτῆτου καταβληθέντα ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀπέναντι τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ποσὰ περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ καταλογίζονται εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν κληροῦχων διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου των, συμφώνως πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν ἑκκαθαριστῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ καταρτισθέντα πῖνακα, ἐκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ.

Εἰδικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 47.

1. Πᾶσαι αἱ πράξεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἀναγόμεναι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὀρισμῶν αὐτοῦ, εἴτε ἐξωδικοί εἴτε δικαστικοί, εἶναι ἀπηλλαγμένοι τελῶν μορτοσήμου καὶ δικαστικοῦ ἐνσήμου, ὡς καὶ δικαιωμάτων μεταγραφῆς ἢ ὑποθήκης πλὴν τῶν ἐν Κεφαλ. Θ καὶ Ι ἀναφερομένων διατάξεων, δι' ἃς καταβάλλονται πάντα τὰ νόμιμα τέλη.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀπαλλοτριωμένων ἀκινήτων δὲν ὑπόκεινται δι' αὐτὸ εἰς πληρωμὴν φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμῆματος.

3. Παρατείνεται ἡ ἰσχύς τοῦ νόμου 670 περὶ προσωρινῆς ρυθμίσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ ἰδιοκτῆτῶν κλπ., ὡς οὗτος συνεπληρώθη δι' ἄλλων νόμων, καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δύναται δὲ νὰ ἀρθῇ ἡ ἰσχύς του διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 48.

1. Καταργεῖται ὁ ἀγροτικὸς νόμος 2052, ὡς οὗτος συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ νόμου 2189 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφορευτικῶν κτημάτων καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052, ὡς καὶ τὰ ἀρθρα 14, 15, 16 καὶ ἡ § 1 τοῦ ἀρθρ. 17 τοῦ νόμου 2521 περὶ παραχωρήσεως τῆς εὐδαίειας τῶν κολλιγικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν καὶ συμπληρώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Ἐκ τοῦ νόμου ὅμως 2052 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ ἀρθρα 38 μέχρι 40 συμπεριλαμβανομένου, ὡς καὶ τὰ ἀρθρα 49 μέχρις 65 συμπεριλαμβανομένου καὶ τὸ ἀρθρ. 75 παραγρ. 1.

Ἄρθρον 49.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐναρξὶς τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ καὶ Κυκλάδων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει θὰ ὀρισθῇ διὰ Β. Διαταγμάτων διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ ἡ περίφορος εἰς ἣν ἐκάστοτε ἐπεκτείνεται ἡ ἰσχύς του.

Ἐπίσης διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθῶσιν πᾶσαι αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμεναι λεπτομέρειαι.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Γούναρης

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας

ΑΘ. Αργυρός

Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.

Κ. Πολυγένης

Ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ

Κ. Λυκουρέζος

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Εμ. Λαδόπουλος

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Ν. Στράτος

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας

Ξ. Στρατηγός

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Δ. Γούναρης

(3)

Περὶ χορηγίας εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1922—23 πιστώσεων πρὸς ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Νόμος 2928

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν

Ἄρθρον 1.

Πρὸς πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν Νόμον 2641 «περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπολυθέντων μονίμων ὑπαλλήλων Νομ. Διατάγματος» ἀποζημιώσεων, τῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 8)25 Νοεμβρίου 1920 Β. διάγραμμα, κυρωθὲν διὰ ψηφίσματος τῆς παρούσης Συνελεύσεως, ἀποζημιώσεων τῶν παρὰ τὸ Σύνταγμα ἀπολυθέντων Δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον 2715 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1920 Νομοθ. Διατάγματος, περὶ ἐπαναφορᾶς ἀπολυθέντων καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσβερίου Πολυτεχνείου» ἀποζημιώσεων, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Θησαυροῦ, ὅπως δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ καταχωριζομένων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐγγράφῃ πιστώσεις εἰς τοὺς εἰδικοὺς Προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τῶν οἰκείων Ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1922—23 μέχρι συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων (20.000.000).

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 ἐδ. 3 παράγρ. α' τοῦ νόμου 2641 τοῦ 1921 προβλεπόμενον διὰ Β. Δ. κανονισμὸν τοῦ τρόπου πληρωμῆς διὰ μετρητῶν ἢ τίτλων Ἐθνικῶν Δανείων ὀλικῶς ἢ μερικῶς τῶν διὰ τοῦ ἰδίου νόμου ὀριζομένων ἀποζημιώσεων, ὑπάγονται καὶ αἱ κατὰ τοὺς νόμους 2729 καὶ 2741 τοῦ 1921 ἐκκαθαριζόμεναι καὶ ἀναγνωριζόμεναι ἀποζημιώσεις καὶ δικαιώματα, τῶν Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Θησαυροῦ νὰ διαθέσῃ πίστωσιν μέχρι τοῦ πολὺ πέντε ἑκατομμυρίου πρὸς αὐξήσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1921—22 διατιθεμένων, συμφώνως τῷ νόμῳ 2764, καὶ διὰ τὴν χρῆσιν 1922—23 πιστώσεων διὰ πληρωμῆν τῶν ὑπὸ τὸ κεφάλ. 9 τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συντάξεων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—23.

Ἄρθρον 4.

Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου χορηγηθῆσονται πιστώσεις συμψηφισθῆσονται εἰς τὰς ἐγγραφησόμενας ἐν τῷ κατατεθειμένῳ Προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως 1922—23.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεώς του.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημο-

σιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ Ὑπουργός
Κ. Λυκουρέζος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Δ. Γούναρης

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ ἀναθέσεως τῆς ὑπηρεσίας ἐπιταγῶν εἰς τὸ ταχ. καὶ τηλ. γραφεῖον Εὐδύλου (Ἰκαρίας).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΒΨΕΣ «περὶ ταχ. ἐπιταγῶν», προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ταχυδρομείων, Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων καὶ Θησαυροῦ Ὑπουργῶν, ἀνατίθεμεν εἰς τὸ ταχ. καὶ τηλ. Εὐδύλου (Ἰκαρίας) τὴν ἐκδοσὶν καὶ ἐξαργύρωσιν ταχ. ἐπιταγῶν μέχρι ποσῶν δραχμῶν χιλίων (1000).

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ταχυδρομείων, Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων Ὑπουργός δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ
Κ. ΛυκουρέζοςἘπὶ τῶν Ταχ. Τηλ. καὶ Τηλεφ.
Μ. Γούδας

(5)

Περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν ἐστρατευμένων σπουδαστῶν τῆς τελευταίας τάξεως τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2585, μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν

Σπουδασταὶ τῆς τελευταίας τάξεως ἐκάστης τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ τῶν προσσηρηθέντων Σχολείων τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, μὴ παρακολουθήσαντες, λόγω τῆς στρατιωτικῆς τῶν ὑπηρεσίας, τὰς κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1921—1922 παραδόσεις, δύνανται νὰ ὑποστῶσι τὰς ἐπὶ διπλωματὶ ἐξετάσεις κατ' Ἰούνιον μὲν ἢ Ὀκτώβριον, ἐφ' ὅσον ἐξετέλεσαν τὰ οἰκεία

σχέδια ή τας σχετικές εργαστηριακά ασκήσεις, εντός του πρώτου τριμήνου δε του σχολικού έτους 1922—1923 εφόσον δεν εξετέλεσαν έγκλίρωσιν τ' ανωτέρω σχέδια ή ασκήσεις, υποχρεούμενοι εις την εκτέλεσιν αὐτῶν, εντός του ανωτέρω τριμήνου, επιβλέψει τῶν οικείων καθηγητῶν.

Σπουδασταὶ τῶν λοιπῶν ἀξέων, ἑλληπῶς παρακολουθήσαντες τὰς παραδόσεις, λόγω τῆς στρατιωτικῆς τῶν ὑπηρεσίας, μὴ ταχόντες ε' ἔντα καὶ τούτου βαθμοῦ ἔτους, ἐκτελέσαντες ὅμως τὰ οικεία σχέδια ή τας σχετικές εργαστηριακάς ασκήσεις, δικαιούνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξέτασιν κατ' Ἰούνιον ή Ὀκτωβρίον τοῦ τρέχοντος ἔτους, τῆς προαγωγῆς αὐτῶν ἐξαριθμηθέντες ἐν τῆς βαθμολογίας τῶν ἐξετάσεων, περιοριζομένης εἰς τὸν ἀριθμὸν εἰς (6) δι' ἑκάστον μάθημα, εφόσον ἤθελαν ἐπιτευχθῆ κατὰ τὰς ὡς ἔνω ἐξετάσεις βαθμοὺς ανώτερος τούτου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

Ε. Στρατηγός

(6)

Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἡμερησίων ἀποζημιώσεων τῶν διὰ Β. διαταγμάτων ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ κλπ. ἀποστελλομένων ἀξιωματικῶν κλπ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1795 «περὶ ὁδοπορικῶν ἐξόδων στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας», ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν

Καθορίζομεν τὰς ἡμερησίας ἀποζημιώσεις τῶν διὰ Β. διαταγμάτων ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ δι' οὐρανὴν ὑπηρεσίαν ή πρὸς ἐκπαίδευσιν ή ἄλλον λόγον ἀποστελλομένων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπαυσιτῶν καὶ ὁπλιτῶν, ὡς ἑπείτα :

Α' Τῶν εὐρισκόμενων ή μεταβαίνοντων εἰς Γαλλίαν.
 Ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἡμερησίως φράγκα 80
 Κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἡμερησίως » 60
 Ὑπαξιωματικῶν ἡμερησίως » 30
 Στρατιωτῶν ἡμερησίως » 25

Β' Τῶν εὐρισκόμενων ή μεταβαίνοντων εἰς Ἀγγλίαν.
 Ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἡμερησίως λίρα στερλίνα 3
 Κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἡμερησίως » 2
 Ὑπαξιωματικῶν ἡμερησίως » 1
 Στρατιωτῶν ἡμερησίως σελήνια 15

Γ' Τῶν εὐρισκόμενων ή μεταβαίνοντων εἰς Ἑλβετίαν.
 Ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἡμερησίως φρ. Ἑλβετικά 80
 Κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἡμερησίως » 60
 Ὑπαξιωματικῶν ἡμερησίως » 30
 Στρατιωτῶν ἡμερησίως » 25

Δ' Τῶν εὐρισκόμενων ή μεταβαίνοντων εἰς Γερμανίαν.
 Ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἡμερησίως λίρα στερλίνα 1
 Κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἡμερησίως σελήνια 15
 Ὑπαξιωματικῶν ἡμερησίως σελήνια 3
 Στρατιωτῶν ἡμερησίως σελήνια 2

Ε' Τῶν εὐρισκόμενων ή μεταβαίνοντων εἰς Κωνσταντινούπολιν.
 Ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἡμερησίως λίρα στερλίνα 1
 Κατωτέρων ἀξιωματικῶν ἡμερησίως σελήνια 15
 Ὑπαξιωματικῶν ἡμερησίως σελήνια 3
 Στρατιωτῶν ἡμερησίως σελήνια 2

Σ') Οἱ μεταβαίνοντες ή εὐρισκόμενοι ἐν Ἰταλίᾳ θὰ λαμβάνωσιν εἰς λιρέττας τὸ ἀντίστοιχον τῶν διὰ Γαλλίαν καθοριζομένων ἀποζημιώσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχοῦσης τιμῆς τοῦ συναλλάγματος τὴν 1ην τοῦ μηνὸς δι' ἑκάστον μῆνα.

Ζ') Οἱ μεταβαίνοντες ή εὐρισκόμενοι ἐν Αὐστρίᾳ ή ἐν Οὐγγαρίᾳ θὰ λαμβάνωσι τὰς διὰ τὴν Γερμανίαν προβλεπομένας ἡμερησίας ἀποζημιώσεις.

Η') Οἱ μεταβαίνοντες ή εὐρισκόμενοι ἐν Ρουμανίᾳ, Βουλγαρίᾳ καὶ Σερβίᾳ θὰ λαμβάνωσι τὰς διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν προβλεπομένας ἡμερησίας ἀποζημιώσεις.

Θ') Οἱ μεταβαίνοντες ή εὐρισκόμενοι εἰς Αἴγυπτον ἀπολαμβάνουσι τὰς διὰ τὴν Ἀγγλίαν ὀριζόμενας ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τοὺς ἀποστελλομένους ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ εἰς Μ. Ἀσίαν στρατιωτικοὺς, αἱ ἀποζημιώσεις καθορίζονται ἐν τῷ εἰδικῷ Β. διατάγματι τῆς ἀποστολῆς τῶν.

Ἄρθρον 3.

Διὰ πᾶσαν περίπτωσιν εἰδικῶν ἀποστολῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αἱ ἀποζημιώσεις εἶνε καὶ ὀριζόμεναι ἐν τῷ προσηρητημένῳ πινάκι τοῦ νόμου 1795.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πᾶσα δὲ πραγματοποιήσασα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ παρὸν διάταγμα, καταργεῖται.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός
 Ν. Γ. Θεοτόκης

(7)

Περὶ παραιτήσεως τῆς ἰσχύος τῶν ἀπὸ 19 Ἰουνίου καὶ 7 Σεπτεμβρίου 1920 Β. Α. περὶ κανονισμοῦ προσθέτου μισθοῦ εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ μονίμους διόκους μέχοι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1923.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον 2127 τῆς 16 Μαρτίου 1920, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν

Ἐγκρίνομεν τὴν παράστασιν τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1920 Β. διατάγματος «περὶ κανονισμοῦ προσθέτου μισθοῦ εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τοῦ Β. Ναυτικοῦ» καὶ τοῦ ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1920 Β. διατάγματος «περὶ ὑπαγωγῆς καὶ τῶν μονίμων διόκων εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1920 Β. διατάγματος κτλ.» μέχοι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1923.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός
 Ι. Λεωνίδας